

PARADIXEN

My
Gemenskaps
Tidning

Nummer 1.
2019
Årgång 51

PARADOXEN

Årgång 51 nr 1, år 2019
upplaga 2000 ex

REDAKTIONEN

för detta nummer:

Uno Svedin

Elisabeth Svedin

Ingrid Holmström

Målning på framsidan: Edoard Melnikov

Brev till PARADOXEN

och adressändringar

Skickas till:

Elisabeth Svedin

Borgargatan 18

117 34 Stockholm

e-post: elisabeth.svedin@gmail.com

Nästa nummer beräknas utkomma 2020

PRENUMERATION sker:

Genom att sätta in minst 50 kr på pg.

15 40 90-5 och skriva "PARADOXEN"
på talongen

OBS: Skriv inte adress-uppgifter på
talongen utan skicka dem till

Elisabeth Svedin, adress/e-post se ovan.

Besöksadress och postadress

Västberga Gård.

Västberga Gårdsväg 30.

126 30 Hägersten

Telefon: 08/22 17 09

VAD ÄR NY GEMENSKAP

Egentligen en vision: En gränslös gemenskap. Ett annorlunda samhälle där ingen ställs åt sidan, där alla accepteras på sina egna villkor, där ingen kallas avvikande.

Visionen har vi sökt förverkliga i smått. Tillsammans skapa en gemenskap där alla ska känna sig hemma. På sikt vill vi verka för ett samhälle, där denna form av gemenskap är självklar, där Ny Gemenskap inte behövs som en särskild grupp.

Ny Gemenskap är vad var och en som kommer gör den till. Rörelsen är politiskt obunden. Många av de som kommer till Ny Gemenskap ser Gudsgemenskapen som en grund till all gemenskap.

Hemsida: www.nygemenskap.org

e-post: info@nygemenskap.org

Ny Gemenskap finns på Facebook

Blogg: www.pangnyheter.tumblr.com

Gåvo postgiro: 90 05 33-1

Swish: 900533-1

HUR FÅR JAG VETA MER OM NY GEMENSKAP?

- Ring 08/22 17 09 eller skicka e-post till info@nygemenskap.org om du vill ha information utskickad, vill skänka något, hjälpa till, vara volontär, el. dyl.
- Gå in på vår HEMSIDA www.nygemenskap.org eller Ny Gemenskaps Facebook sidor
- Kom själv till Västberga Gårds För öppettider, se aktuellt rundbrev eller på hemsidan. eller till Kafé i Gemenskap Normalm, Söder, Östermalm eller Vällingby, mån-fred kl. 9-12
- Kom till vårt stora jul/påskfiranden med andra organisationer "Jul/Påsk i Gemenskap"
- Beställ rundbrevet som ger fortlöpande information om aktiviteter och programinnehåll.
- Vill du ha rundbrevet som e-post mejla till elisabeth.svedin@gmail.com
Vill du ha rundbrevet som vanlig post: Skriv till Elisabeth.Svedin, adress se ovan

VEM FINANSIERAR NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap lyder inte under någon, utan är en fristående rörelse. Driften finansieras genom anslag från Stockholms socialförvaltning, olika kyrkor, fonder samt genom gåvor av olika slag. Gåvor mottages tacksamt, både tillfälliga och regelbundna. Pg 900533-1, Swish 9005331

HUR STYRS NY GEMENSKAP?

Ny Gemenskap leds av en styrelse som utses på årsmöten som sker i mars månad. Med jämna mellanrum under året kallar styrelsen till ett rådgivande föreningsmöte.

JUBILEUMSÅRET – 50 ÅR AVRUNDAS

Detta nummer av Paradoxen utkommer i slutet av året 2019. Det betyder också att vi nu i föreningen efter 50 år avrundar jubileumsåret. (Ny Gemenskap bildades första dagarna i januari 1969). Det har varit ett intensivt jubilerande med många aktiviteter. Hösten 2018 gav vi ut jubileumsboken (se sid 27) och till julfirandet kom Paradoxen ut med sitt jubileumsnummer. Föreningen inbjöd till ett stort kalas i samband med föreningens årsmöte i mars. Därför blandar vi i detta sedvanliga nummer av tidningen med tillbakablickar och framtidsblickar. I ordförande Bengt-Olofs text i detta nummer får vi bl.a. en glimt av styrelsens olika idéer för den närmaste framtiden. I andra delar av detta nummer får vi en från våra olika verksamhetsområden – både i de fasta aktiviteterna över året på huvudlokalen Västberga Gård och de fyra kaféerna, men också årstidsbundna som ”Jul I Gemenskap” i Immanuelskyrkan tillsammans med flera kyrkor och organisationer. Sen har vi tillsammans med andra även Påsk i Gemenskap, Lördagsluncher i Gemenskap, Vinternatt (för korttids boende under bistra vinternätter) Värme och Vila, Nya Rum, Äldreprojektet och olika utflykter och arrangemang som t.ex. seglarlägret på Klubbensborg. Men också närvaro vid stora födelsedagar, begravningar mm. Ny Gemenskap vill vara en plattform för samvaro och vänskap där Ny Gemenskaperna kan samlas. Vi får olika berättelser i detta nummer av Paradoxen, oftast genom minnet hos olika deltagare som från sina sidor belyser allt som händer i Ny Gemenskapskretsen – faktiskt i stort sett varje dag året runt

Redaktörerna Uno och Elisabeth Svedin

Ordförande Bengt-Olov Tengmark har ordet.....	sid 4-5
Olena berättar	sid 6
Samhain Festival (Brian Burns).....	sid 7
Volontärsöndagar (Elisabeth och Claudette).....	sid 8-9
Röster från volontärer (Titti, Kenneth, Rawaa).....	sid 10-11
Textilgruppen (Elisabeth)	sid 12
Hur jag kom till Ny Gemenskap (Tobben).....	sid 13
Hur jag började gå till Västberga Gård (C-E Olsson).....	sid 14-15
Bostadslös i 30 år (Uno) Teckning (Heintz Siwerth).....	sid 16-17
Femårsjubileum för Kafé Östermalm (Daniel Back).....	sid 18
Volontär på Kafe söder (Per Rudin).....	sid 19
Varför besöker du Kafe Söder? (Maggie Hård af Segerstad)	sid 20
Världens bästa volontärjobb (Susanne Boll).....	sid 21
City Souldarity	sid 22
Swedish at Work (Jane Hamrin).....	sid 23
Faktaruta om Swedish at Work,, Info om Gatans rösters CD.....	sid 24
Anette och Monica berättar om Gatans Röster.....	sid 25
Intervjuer med Gatans Röster.....	sid 26
Loggbok för Gatans Röster 2016-2017 (Anne-Mari Skoglund).....	sid 27
Pia, en veteran i julspelsgänget (Pia Berg).....	sid 28
Ny Gemenskaps vårutflykt till Göran Hallberg (Björn Nyström).....	sid 29
Mitt engagemang som ledde till Ny Gemenskap (Lisa Pettersson).....	sid 30
Edwin Reffell minns.....	sid 31
Nya Rum- en del av Ny Gemenskap. (Filippa Rinman).....	sid 32
Vad är nya Gymnasielagen (Filippa Rinman).....	sid 33
Att höra till-Samordnade insatser för äldre i utsatthet (Robert Öberg).....	sid 34
Sång: Uppmuntran.....	sid 35
Det är mycket riskabelt ibland att vara hemlös (Uno).....	sid 36-37
Vi minns Åke Karlsson och Felix Irimianu.....	sid 38
Vi minns Jan Andersson, Sonja Svensson och Eva Stenberg.....	sid 39

*Ny Gemenskaps officiella position är enbart beskriven i en artikel om detta uttryckligen sägs så i samband med texten.
Artikeln författare står för innehållet i sina egna artiklar*

ORDFÖRANDE BENGT-OLOVS REFLEKTIONER ANSTÄLLDA OCH VOLONTÄRER I NY GEMENSKAP

Föreningen Ny gemenskap går in på sitt femtioförsta år. De första 30 åren arbetade föreningen med enbart entusiastiska volontärer men med tiden växte verksamheten och de första anställningarna behövdes för att samordna verksamheterna. Under åren har många arbetat i Ny gemenskap som ettåringar och anställda i boende och de öppna verksamheterna.

Ny gemenskap har haft olika hemvister i Stockholms stad nu senast på Västberga gård. Gården som fick ersätta Kammargatan då hyresvärden Stockholms Studentbostäder beslutade att göra om fastigheten till bostäder. Västberga gård har nu varit vår hemvist i 7 år genom ett generöst stöd från Stockholms stad. Avståndet till innerstaden och oro i närmiljön gör dock att allt färre gamla ny gemenskapare söker sig ut till Västberga gård under vardagarna. Nya grupper har dock kommit till, utsatta EU medborgare och asylsökande eller gymnasieungdomar med tillfälliga uppehållstidstånd. Kontraktet på Västberga gård går ut om drygt ett år. Framtiden får visa var Ny gemenskap har sin hemvist under 2020-talet.

Söndagarna på Västberga är fortfarande föreningens kärnverksamhet med ett rikt utbud av kultur. Kulturens roll i Ny gemenskap verksamheter har varit ett bärande inslag sedan föreningens barndom.

Under de senaste åren har nya verksamheter växt fram och Ny gemenskap arbetar nu på olika platser i staden. Alla de caféer som vuxit upp i gemenskap har fortsatt traditionen med Ny gemenskap som en kulturrörelse. Föreningens egen kör Gatans röster är ett livfullt exempel på att socialt arbete och kulturarbete måste gå hand i hand.

Begreppet *I gemenskap*, café i gemenskap, jul i gemenskap lunch i gemenskap och sommar i gemenskap och har under senaste åren vuxit sig starkt inte minst genom föreningskonsulenten Magnus Helmers enträgna arbete under många år att tillsammans med anställda, volontärer, andra församlingar och organisationer skapa öppna mötesplatser.

En av utmaningarna för föreningens framtid är att vi hittar nya former för vårt arbete. Ny gemenskap som medlemsförening måste finna nya former för fler att vara volontärer.

Föreningen har under senaste brottas med ekonomiska problem. Flera år med underskott i boksluten. Föreningens styrelse som har ansvar för den ekonomiska förvaltningen har därför under året tvingats till åtgärder för att minska antalet anställda.

Föreningen kommer under de närmaste åren bli mer beroende av volontärinsatser. Det finns många tecken till att stockholmarna vill vara volontärer och göra sociala insatser. Söndagarna på Västberga drivs nu helt av volontärer och årets största event Jul i gemenskap, i samarrangemang med många andra organisationer, genomförs nästan uteslutande av volontärer. Anställda och volontärer i en ny gemenskap är en nödvändighet för föreningens framtid.

När föreningen blickar framåt är det viktigt att vi fortsätter hålla värdegrunden levande.

Styrelsen har därför arbetat fram ett förslag till omarbetad värdegrund som skall diskuteras i olika sammanhang för att sen fastställas på föreningens årsmöte 29 mars 2020. Styrelsens utkast är formulerat enligt följande och går nu ut till anställda, medlemmar och volontärer.

VAD ÄR NY GEMENSKAP? (DISKUSSIONSUNDERLAG FRÅN STYRELSEN)

Ny Gemenskap är en politiskt och religiöst obunden ideell förening med ändamål att skapa en meningsfull och trygg tillvaro med social gemenskap för personer med olika erfarenheter och bakgrund som tillsammans skapar en Ny Gemenskap.

För att utföra vårt uppdrag samarbetar Ny Gemenskap med, kyrkor och församlingar, andra ideella organisationer och offentliga verksamheter. En utpräglad samarbetsorganisation som också värnar om sitt oberoende både till andra organisationer och myndigheter.

Ny Gemenskap är öppen för alla som delar föreningens värdegrund och vision.

Vår vision – ett samhälle med plats för alla

Vi vill verka för ett inkluderande samhälle som är socialt hållbart, fritt från fördomar, stigmatisering, förtryck och diskriminering, där mångfald och respekt för människors olikheter råder. Ett samhälle där alla accepteras på sina egna villkor och där ingen ställs åt sidan.

Vår värdegrund

Vi tror på dialog och samverkan som redskap för förändring och ser människan som en helhet och vill möta hennes fysiska, psykiska, andliga och sociala behov.

Vi tror på människors behov av att bli sedda och behov av mänsklig omsorg och delaktighet.

Vår verksamhet

- Förmedla hopp om en bättre tillvaro genom att skapa tillit och då behov finns länka till berörda hjälpinstanser.
- Sociala mötesplatser, där människor kan känna sig trygga under värdiga former. Där enkla måltider i en lugn miljö ökar gemenskap och välbefinnande.
- Kulturen har en central plats i verksamheten, då skapande aktiviteter berikar människor med sina olika uttrycksformer.
- Mötesplatser som ger möjlighet till andlighet och kontemplation.

All verksamhet utgår från anställda och volontärer som omfattas av vår värdegrund.

Tillsammans skapar anställda och volontärer en ny gemenskap

Bengt-Olov Tengmark

Ordförande

OLENA BERÄTTAR OM SIN NÄRVARO I NY GEMENSKAPS VERKSAMHETER

Olena har sedan länge haft flera års kontakt med Ny Gemenskap i olika aktiviteter. Hon är väldigt språkkunnig och talar utöver sitt modersmål ukrainska även ryska, svenska och engelska. Vi börjar samtalet (som täcker ett helt år över alla säsonger) med minnen från tidigare firande av LUCIA.

Luciatåget 2016 på Västberga. Olena är den tredje från vänster

Ny Gemenskaps traditionella Lussetåg firades i år 2019 söndagen den 15 december och som alla år tidigare ordnas det tillsammans med alla som kommer och som gärna vill vara med i tåget och som också vill göra sitt allra bästa med att sjunga med i de älskade Lusse sångerna. Något externt utifrån kommande Lussetåg är det verkligen inte att talas om. Det har vi aldrig haft. Det här är de besökande Ny Gemenskaparnas alldeles eget tåg - med hög grad av spontantana improviserade inslag. Olena har i hög grad deltagit i tågen och varit Lucia flera gånger på Västberga. Och hon har en alldeles egen uppfattning om vem denna Lucia var. (Det är nästan som om hon pratade om sig själv). ”Om Lucia kan (enligt Olena) sägas att hon inte var rik, men hon hade en trevlig släkt, inte minst med bl.a. mamma, farmor och mormor. Lucia tycker om att klä sig i den vita skruden och till den hör röda band och girlander. Hon väntar förväntansfullt på att julen skall komma. Det ser hon verkligen fram mot. Lucia är en jätte trevlig tjej som man själv gärna skulle vilja ha träffat”.

Och efter Lucia är julen nära. Olena har varit med många gånger på det gemensamma julfirandet på Jul i Gemenskap (som alltid äger rum i Immanuels kyrkans lokaler). Julspelet (på Julafton) är en väldigt kul upplevelse – speciellt om man deltar själv i skådespelet i någon roll. Sången är ju så fin – och alla sjunger med i de traditionella julsångerna. (se artikel sid 28)

Och så blir det ett nytt år. Så småningom börjar de olika reguljära grupperna sina verksamheter. Olena har varit med i flera och fortsätter gärna även kommande år. Under det gångna året blev det flera konstverk som Olena arbetade fram i KONSTGRUPPEN, bl.a. en tavla i många blåa nyanser

som starkt lyfter fram ett landskap med natur motiv i starka färger. Det är flera i konst gruppen som varje fredag samlas på Västberga och fortsätter göra sina egna tavlor under den konstnärliga ledaren Niinas vänliga och uppmuntrande ledarskap. Varje år i juni är det vernissage på Västberga. Så även detta år 2019. Sen hänger de offentliggjorda alstren flera månader på väggarna i stora salen (dvs. de som inte blir sålda - för dessa verk försvinner ju till de nya glada ägarna).

Olena har också under flera år varit med i matlagingsgruppen.

En närstående verksamhet är TEXTIL GRUPPEN – också den på Västberga – som äger rum på torsdagarna efter lunch. Också där har Olena varit en aktiv medlem under Elisabeth och Ingegerds ledning. Olena är speciellt intresserad av att virka och att brodera. Flera pannband har åstadkommit och en hatt. Vi är väldigt entusiastiska i textil gruppen säger Olena. Antalet deltagare varierar från gång till gång mellan ungefär tre till ca sju deltagare. Det finns plats för fler! Gruppen gör också praktiskt textilt arbete som att laga trasiga kläder, sy i knappar etc. Se sid xx i denna Paradoxen.

När vårsäsongen är slut och Midsommar avfirats på Västberga med dans kring midsommarstången så är det fortfarande normalt sett sommar öppet på Västberga. Det är vid vackert väder mycket trevligt att dricka kaffe ute i trädgården och hjälpa till med trädgårdsskötseln av grönsaksodlingen. (Under sommaren har också kaféerna öppet vissa tider).

På sommaren finns också bland aktiviteterna det mycket uppskattade SEGLARLÄGRET ute på Abrahamsbergskyrkans sommargård på Drottningholm. Även där har Olena varit med. Även detta år var det en entusiastisk grupp som lärde sig allting om hur man bär sig åt för att hantera en segelbåt. För många av deltagarna är det deras enda "semester" från vardagen.

Olena gillar musik programmen och nämner som exempel den irländska musik konserten på Västberga under hösten med Brian Burns. (Många artister har haft kulturprogram på söndagarna, under alla föreningens 50 år, först på vår gamla lokal på "Kammis" och sen på Västberga).

När det inte är Västberga för Olena så besöker hon andra verksamheten t.ex.

Kafé Söder där det också är ett bra musik inslag varje vardag kl. 10,30

Och så har ett år till gått för Olena på plats i mycket av det som händer i Ny Gemenskap världen.

Olena samspråkade med Uno som sedan sammanställde denna berättelse

SAMHAIN CELTIC FESTIVAL SPONSRADE ÄVEN I ÅR NY GEMENSKAP

Samhain är en gälisk festival som markerar slutet på skördsäsongen och början av vintern eller årets "mörkare halva". ...Samhain tros ha keltiskt ursprung och det finns bevis för att det har varit ett viktigt datum sedan antiken.

Samhain Celtic Festival i Stockholm började 2012 och är grundad av Brian Burns. Brian har spelat många gånger på Ny Gemenskap på Kammis och i Västberga, senast 3/11 2019.

Intäkterna från den första festivalen 2012 gick till Ny Gemenskap i Västberga och så var det igen 2019.

Det blev en fantastisk kväll med musik, dans och teater, med artister från Irland, Sverige, Tyskland som hjälpte till att sälja ut Stallet i Stockholm. "Det var en stor ära för mig att kunna hjälpa Ny Gemenskap igen" säger Brian Burns

Brian Burns Västberga

Och Ny Gemenskap tackar Brian varmt för omtanken att även 2019 låta Samhain festivalen sponsra Ny Gemenskap.

VOLONTÄR-SÖNDAGAR PÅ VÄSTBERGA GÅRD

Söndagarna har under ny Gemenskaps alla 50 år varit av central betydelse i föreningens verksamhet. Under våra 30 första år sköttes all verksamhet, även söndagarna av volontärer. När verksamheten på ”Kammis” så småningom under flera årtionden utvecklades och blev allt mer omfattande, blev det nödvändigt med anställd personal. Och det kändes då mycket skönt med ett minskat tryck på enskilda, när ansvaret för Ny Gemenskaps verksamhet - inklusive söndagarna - togs över av anställd personal. Det betydde att volontärer av olika slag bara hade kvar vissa delansvar – i mitt fall ansvaret för kulturprogrammet på söndagarna. Som framgår i andra artiklar i denna tidning flyttades föreningens verksamhet från Kammis till Västberga 2012. Sen gick ytterligare år. Inför våren 2018 kunde föreningen dock inte längre fortsätta att ha anställd personal på söndagarna pga. höga personalkostnader, utan det var tal om att söndagarna måste stängas.

Anna Malmqvist, Peter Olofsson och jag hade då blivit pensionärer och beslutade då att tillsammans driva söndagarna på volontärbasis, (som vi hade så många års erfarenhet av från ”gamla Kammis”). Vi tog ansvar varannan söndag och eftersom jag inte är lika kock kunnig i storkök som Anna så förberedde personalen söndagsmaten inför de söndagar då jag hade ansvaret, så det var bara att värma maten, skära sallad, bröd, koka kaffe och alla andra göromål. (Se mer i Claudettes artikel nedan). Vi fick värdefull volontärhjälp av många nya och gamla Ny Gemenskapare och det har varit en stor glädje att söndagarna därmed har kunnat fortsätta att vara öppna.

Från våren 2019 fick vi exempelvis en nyinkommen och mycket värdefull kockhjälp av Elvy Forsberg, som annars jobbar som kock på häktet och är köksvolontär på Västberga varannan söndag, när hon är ledig från sitt jobb vilket ger en mycket värdefull stabilitet i köket.

Elvy Forsberg

När Anna och Peter efter våren 2019 tog time-out så tyckte flera i vår styrelse att verksamheten var så viktig att de ville ställa upp själva, så att söndagarna kunde fortsätta att vara öppna. Vi har också fått bra förstärkning av andra kockar (se artikel av Titti på nästa uppslag). Men framförallt blir man också så glad att också många andra - även helt nya - entusiaster har börjat att på volontär basis lovat att ställa upp med allt praktiskt som behövs för att genomföra en söndag. Och vi är därför mycket glada att detta fortsätter under våren 2020. Men ytterligare insatser är mycket välkomna. Du som läser detta och vill vara söndagsvolontär våren 2020 eller har frågor om detta är varmt välkommen att kontakta elisabeth.svedin@gmail.com eller tel 0709695269

Elisabeth Svedin

EN SÖNDAGSVOLONTÄR PÅ VÄSTBERGA BERÄTTAR

Klockan tio på förmiddagen en söndag öppnar jag dörren till Västberga. Det är en gråmulen

höstdag, regnet hänger i luften. Huset är tomt så när på några ensamkommande flyktingar som är på väg ut. Snart fylls huset av volontärer som kommer från olika håll. Den här söndagen blir vi fem personer, alla volontärer. Vi lyfter ned stolarna från borden och ställer iordning matsalen. På kylskåpsdörren hänger instruktionerna, en lapp skriven av personalen om vilken mat vi skulle göra iordning för dagen. Koka ris, värma kycklinggrytan och tillreda en vegetarisk rätt, sallad, bröd och smör. I en stor plastsäck i köket finns ett berg av bröd, en gåva från ett bageri som Elisabeth åkt och hämtat dagen innan med fantastiska limpor och levainbröd och fina kardemummabullar till kaffet. Sedan gör vi en arbetsfördelning. Några börjar skära och lägga upp bröd, andra skär till salladen i stora skålar, några kokar ris och värmer kycklinggrytan.

Vi kokar mycket kaffe som fort går åt, men den stora gåvan med ett ton kaffe räcker länge till.

Klockan tolv öppnas dörrarna, en klunga personer står redan och väntar. De hade kommit med bussen från Liljeholmen. Kön växer och vi portionerar ut maten och får tjugo kronor för varje portion. Några på krita och andra hade redan betalat i förväg, allt antecknas ordentligt. Varifrån kommer du? En fråga som måste ställas. ”Från Rumänien, Egypten, Somalia, Polen, Bandhagen och Vällingby. Artiga män och kvinnor. ”Kan du lägga på lite mer är du snäll, jag är jättehungrig.” Matsalen blir snart full av ätande. Det är trångt runt borden, men en god stämning sprider sig när magarna fylls.

Några EU-medborgare trängs i andra rummet där två datorer finns, de pratar och gestikulerar. I teverummet ligger två personer och sover i sofforna, trötta efter en lång natt ute i kylan eller i någon bil. De andra sitter och ser på teve. Ett tyst rum. ”Jag skulle behöva en varmare jacka? Han står framför mig och visar en trasig tunn. Klädförrådet är öppet i morgon, svarar jag.” Snälla du, jag fryser så.” Okey, men om en stund. Jag måste koka mer ris först.

Plötsligt blir vi stressade för maten kanske inte räcker. Nästa buss från Liljeholmen kommer om tio minuter. Vi hittar några korvar i kylan, blandar dem i grytan, kryddar och häller på lite gräddes. Kanske en lök till? Vi improviserar. Grytan räcker. En kvinna sticker in huvudet i köket. Vilken god gryta, tack snälla.”

En lång man kommer fram. Hej, jag kommer för att köpa Situation Stockholm och har bråttom, ska med nästa buss om fem minuter. Jag letar efter volontären som ska sköta försäljningen, hittar honom inte. Mannen blir irriterad. Bussen kommer snart. Precis då kommer volontären. Det ordnar sig och mannen springer iväg med sina tidningar.

”Kaffet är slut och mjölken.” Flera ropar vid kaffeapparaten.” Det är på gång! Kommer snart. De som portionerar ut maten är blanka och lite röda i ansiktet av värmen och ångan från den stora diskmaskinen. Som tur är har vi en besökare som ofta bara ställer sig i disken och jobbar på, effektivt och snabbt. Vi säger till varandra: Hur skulle vi klara det utan honom.

Blir det underhållning i dag? Frågar en av stammisarna. Jovisst, Allen Finney kommer klockan två. Elisabeth är redan på plats och fixar med mikrofon och högtalare, hon drar sladdar mellan stolarna. Det är knöckfullt i matsalen, några nya besökare tränger sig ned vid de redan trånga borden med sina tallrikar. Klockan två stänger köket, i princip, det är alltid några som pressar den tiden och tjarar. Men stämningen är god.

En färdtjänstbuss kommer och besökaren som kommer varje söndag i sin permobil och personliga assistent gör entré. Vi gör en plats i trängseln, men folk flyttar gärna på sig utan gnäll.

När Allen Finney sätter sig med sin gitarr och börjar sjunga blues, står vi volontärer utmed väggarna och lyssnar. Det blir tyst, nästan i alla fall. Han är uppskattad, sjunger en Bob Dylanlåt men mest egna låtar.

Sedan plockar vi ut disken och fatet med kardemummabullarna bärs ut i matsalen. Populärt. Djurgårdaren kommer in i köket. ”Jag har några synpunkter”, säger han. Jaha. ”Ni är bäst”, säger han och skrattar.

Halv fyra är det nästan tomt. Vi väcker några rumäner i teverummet och de tar sig yrvakna ut och försvinner bort i höstregnet. Nu återstår en knapp timme av städning. Sopa och torka golv, städa köket och toaletterna, ställa upp stolarna på borden. När vi lämnar Västberga ser det ut precis om när vi kom.

Claudette Skilving

RÖST FRÅN EN GLAD OCH TACKSAM VOLONTÄR!

Titti och Kenneth

Det är andra advent och jag är på väg hem från ännu en söndag i Västberga vid spisen. Där har jag och min gamla kära kockkollega Kenneth Halleen lagat lunch till 75 hungriga och regnblöta gäster tillsammans med de andra underbara volontärerna. Vi har just kramats och sagt hejdå och jag känner mig så glad och uppfylld! Och tacksam! Tänk att jag får möjlighet att bidra med något jag kan och ge det vidare! Kontakten med gästerna, ja, det kan vara ett samtal, ett gemensamt skratt, en sorgsen blick som behöver bekräftelse på att åtminstone någon har sett hen idag, kanske få ge hjälp att ta av den blöta jackan ...men framför allt, laga och servera mat och förmedla att just de är särskilt välkomna och är värda allt gott både på tallriken och i livet.

Vår ambition är hög och vi försöker laga den godaste maten möjlig med de skänkta råvarorna som ibland kräver ett stort mått kreativitet...dessutom finns inget riktigt kök så påhittigheten hur man bäst tillagar maten får sig en utmaning. Det är ju ingen konst att laga fantastisk mat om man har alla råvaror tillgängliga men den får inte vara sämre för att utbudet är av eehh...lite enklare karaktär. Och gästens bästa är för ögonen oavsett om det gäller en regnvåt, hungrig människa på Västberga, kanske utan bostad, eller en värds-kändis...Mitt motto har alltid varit att behandla alla gäster lika oavsett om de heter Mick Jagger, Magnus Ugglå, grabbarna i KISS, Michael Jackson, Tommy Karlsson, Vera, Hugo eller Mohahmed.

I början av åttiotalet började jag laga mat till artister som kom till Sverige för att ha konsert. Några år senare startade jag CousCous Catering som var Sveriges första cateringbolag specialiserat på konsert, turné, event och filmcatering ibland med hela Europa som arbetsplats. Jag följde med på månadslånga turnéer med ett helt kök packat i lådor på hjul! Spisar, ugnar, kylskåp, porslin...ja, allt utom stolar och bord. Allt packades upp tidigt på morgonen för frukostservering, sedan följde lunch, middag, nattmackor ... oftast inte i säng i turnébussens förrän tre på natten... sedan vidare till nästa stad eller land. Gästantal varierade mellan 50-1000 pers...En buss köptes även in och förvandlades till "Matsalsbussen". Den användes till filminspelningar på alla möjliga platser och där kunde teamet och skådespelarna äta och värma sig mellan tagningarna. Det var lite svårt utomhus på en fjälltopp i Norge i 35 grader minus för alla grönsaker frös... men inget var omöjligt! Efter sexton väldigt roliga men fysiskt krävande år sa kroppen ifrån och jag blev sjuk. Allt ändrades och jag kunde inte ens gå 15 meter till brevlådan. Jag förlorade både företag, äktenskap och vänner...men ibland när något förloras så vinnas någonting annat.

Jag började så småningom arbeta med "underbara bråkiga" ungdomar som jag verkligen älskade att vara med! Dels med matlagning men även med, massage, fotbad och samtal. Senare införskaffade jag en gård med många djur som kom många tillgodo. Åsnor, får, hästar, katter, höns mm. De var perfekta terapeuter som kände av vad människor behövde...kravlös och villkorslös kärlek! En nåd att bevittna en ung, tuff och utåtagerande man krama om Carmen, åsnan, eller hålla lilla lammet Algot tätt intill sin kropp och mata med flaska. Ett lamm som mist sin mamma och behövde någon...Även att lära sig hur man använder en kniv till något annat än de var vana vid...Nu till att skörda rabarber och baka en paj som de sedan fick äta och bjuda på.

Det borde vara inskrivet i FNs barnkonvention att alla barn, och vuxna för den delen, får äta hemgjord rabarberpaj med vaniljsås i en syrenberså, krama en åsna och mata lamm! Det kan faktiskt också bli så att det kan bli svårare att slåss som "biverkning"...samtal och massage hjälper också till då förtroendefull och kärleksfull beröring, och respektfulla samtal, oftast inte ströslats med för många...

Parallellt arbetade jag som fotograf och matskribent för tidningar och jag fick även ge ut en tjusig kokbok. Allt det var roligt men en dag kände jag att världen inte behövde ett till recept, och bild på en marängpaj. Jag vill vara till ännu mer nytta för andra, både två och fyrfota.

Jag gav upp gården och åkte till Thailand och mediterade och hjälpte till på SOI DOGS med gatuhundar som farit illa. Ja, det är, och har faktiskt alltid varit, den största glädje att möta människor och djur och försöka bidra med det jag kan. Jag har sedan tidig ålder rest och bott i många olika länder över världen, och sett mycket elände. Det har präglat min världsbild och min tacksamhet över det jag har är stor, och jag tar inget för givet! När jag möter gästerna på Västberga så tänker jag: Det kunde varit jag! Vi är lika trots våra olikheter! Vi delar erfarenheter av att livet både är mörkt och ljust, glädje och sorg blandat, men vissa av oss har en egen säng, slipper frysa och vara rädd och hungrig, där är vi olika.

Jag känner ofta att de ger mig mer än jag ger dem...eller att vi hjälper varandra på olika vis. Det är på så vis jämbördigt mitt i allt det ojämnbördiga. Varje morgon när jag vaknar så uttalar jag orden: Tack för att jag fick vakna! Jag lever nämligen med lite skraltig hälsa...Tack för min varma säng, det rena vattnet i kranen, duschen, tvättmaskinen, toan, kylskåpet med mat, min dotter Josefina, mina katter Arthur och Snus, vänner, familj...Sedan tänker jag med värme och kärlek på alla de människor som inte har vad de behöver. Jag hoppas att varenda kotte som besöker Ny Gemenskap åtminstone känner att” ja, någon bryr sig faktiskt om att just jag finns, jag är sedd och inte ensam” Och fika och mat får man också” Det är svårt att vara människa, så vi hjälps åt!

Innerligt Tack Uno för att du bjöd in mig till att medverka som volontär i Ny Gemenskap! Tack och lov att ni finns!

Goda hälsningar Titti Erksell Barker

TITTIS KOCK-KOLLEGA KENNETH HALLEEN BERÄTTAR

Jag bär alltid med mig viktiga lärdomar som min nu bortgångna mamma Marita har lärt mig. En av dessa visdomar var att man inte får slänga mat. Då är det bättre att utnyttja maten för dom som behöver den. Det var därför en glädje för mig att under flera år se till att överbliven mat från min restaurant inte gick till spillo, utan jag kunde skänka den till Kammis. Och dit kom jag helt beroende på att min faster Cerle Halleen (legendarisk volontär på Kammis) tipsat mig om möjligheten. Det är därför jätteroligt att nu kunna återknyta till Ny Gemenskap och tillsammans med Titti göra en insats.

ATT FÅ TILLBAKA MER ÄN MAN GER

Rawaa till vänster i vitt förkläde
Övriga är Kenneth, Bodil och Titti

Rawaa kommer ursprungligen från den nordafrikanska stora berömda staden Marakesh. Hon kom till Sverige 1991 och berättar lite om hur hon kom till Ny Gemenskap. Hon hittade vägen till verksamheten på söndagarna på Västberga via volontärbyrån. Som hon uttrycker det: ”Söndagarna som volontär är min grej !” Just nu så är det hon som fixar brödet och serverar också maten. Hon gillar i hög grad att dela med sig av sitt kunnande och entusiasm till alla som kommer till Västberga

Andra dagar hjälper Rawaa till på andra ställen – också med volontär arbete. Så hon är mycket igång och gör fortlöpande många insatser där det behövs. En av de roligaste sakerna är att hälsa de uppdykande besökarna - och allra mest de helt ny tillkomna - ett hjärtligt välkommen. Det är helt enkelt roligt att kunna få ge något till andra. Eller som hon sammanfattar sin livshållning med volontärskapet:

” DET VIKTIGASTE FÖR MIG ÄR ATT KUNNA VARA TILL NYTTA FÖR ANDRA”.

Rawaa berättade. Uno skrev

NY GEMENSKAPS TEXTILGRUPP VÄSTBERGA

Textilgruppen träffas varje torsdag kl. 13-14,30 under sept-maj.

Alla intresserade är välkomna att delta med egna stickningar, virkningar, broderier eller för att göra gemensamma textila aktiviteter. Inga förkunskaper behövs, men de som kan mer av en textil teknik, kan dela med sig av sina erfarenheter till nybörjare. Vi har symaskin stick/virkgarn, broder-garn, tyger, och mycket annat material, och mycket litteratur för inspiration.

Vi kan också hjälpa till med att lappa och laga och inspirera till att själva ta hand om trasiga kläder och lösa knappar. På bilden får Per Gordon en lös knapp isydd

Marja-Lena och Ritva nystar garn

Under 2019 har vi haft en del gästlärare.

Lena som lärt bl.a. lärt oss de japanska teknikerna "Looker Hooking" och "Yo'yo-ar" och andra ovanliga tekniker.

Elisabeth har använt "Looker Hooking" teknik för Västbergatavlan

Paco har lärt oss Macramé

Maria har lärt oss att spinna

Under veckans övriga dagar finns en stick/virk korg på pianot för de som vill sticka några varv på en lapp som så småningom ska bli ett lapptäcke.

HUR JAG KOM TILL NY GEMENSKAP OCH VAD SOM HÄNDE SEN

Jag hade varit med några kamrater ganska länge och vi rörde oss på stan. Ofta gick vi på olika sammakomster på ABF huset på Sveavägen. Runt hörnet och uppför Kammakargatan låg ju Ny Gemenskaps lokal ”Kammis” på den tiden. Den låg i hus nummer 36 och de hade sina lokaler över gården. (Det var den gamla polisstationen i Klara som föreningen Ny Gemenskap hade fått hyra av Kommunen och senare med Studentbostäder som hyresvärd). När man kom in där på öppet hus så kunde man träffa alla möjliga personer, som senare blev mycket nära kamrater och vänner som Elias M. Elisabeth S, Eva L. Uno S. och flera andra. Det var roligt att sjunga med när någon tog upp en sång. Det var väldigt trevlig stämning. Det blev en vana att slinka in på ”Kammis”. Och det blev många nya kompisar som man inte känt innan. Jag minns speciellt att jag för många år sen blev tillfrågad av Elisabeth om jag ville vara med i det gemensamma luciatåget och det ville jag ytterst gärna och sen kom hon ihåg mitt intresse och jag har sen dess blivit tillfrågad igen och varit nu med många år och jag ska vara med även i år. (Se foto sid 6 där Tobben står längst till vänster i lussetåget år 2016).

Så gick tiden. I ett läge blev Ny Gemenskap uppsagt, för Studentbostäder ville ha lokalen själv. Den allra sista veckan på ”Kammis” avslutades med en sorgvandring till Adolf Fredriks kyrka och kyrkogård där vi hade tända ljus, sjöng sånger och la ner blommor. Så var den mångåriga perioden slut som på Kammis började 1973. Nu skrev vi 2012. Men genom att få hyra Västberga Gård (som ägdes av Stockholms Stad) fick Ny Gemenskap en ny hemvist.

Det gäller inte bara aktiviteterna som händer på Västberga. Ny Gemenskap fortsatte ju också inte minst med etableringen av de fyra kaféerna. Och så har vi utflykter, både korta i Stockholmstrakten som lite längre bort, som sker vid den stora bussresan under en hel dag i maj till olika ställen som Uppsala, Norrtälje etc. Då bjöds på mat och ofta intressanta musei besök och underhållning.

När man tänker på dessa minnen, så kommer det för mig att man skulle kunna säga att det hela inte var så att jag som besökare kom till Ny Gemenskap, utan att så småningom, blev det mer av känslan ”NY GEMENSKAP I OSS”. Det berodde inte så mycket varifrån man kom, eller vilka kunskaper eller erfarenheter man hade – på sätt och vis var det ett sätt att bry sig om andra. Hit kom såväl de som hade eller hade haft alkohol eller drog problem eller som jag själv som inte hade den typen av bakgrund. Vad jag såg var att människorna som kom hade olika hälsosituationer. Och det var uppenbart att problem som bostadslöshet, som ofta var kopplat till ”fattigdom”, var mycket spritt bland Ny Gemenskaparna. Det finns en insikt hos många att vem som helst kan hamna i fattiga förhållanden och ingenstans att ta vägen. Och orsakerna kan vara många. Det gäller att hjälpa till. På Västberga kan man få lunch. Och på söndagarna är det alltid program av varierande slag. Hit kommer olika grupper av människor – faktiskt från hela världen – inte bara från Sverige och Europa utan också Afrika, Asien och Amerika. Jag har genom åren fått nya bekantskaper och lärt känna så olika typer av personer som Eric (nyligen bortgången) med sitt historiska vetande (en gång i tiden från USA) och Per Gordon L. (en gång i tiden från Småland) med alla sina historier och vetskap om otroligt många andra människor och ett långt liv.

Och så kom jag med i kören ”Gatans röster” som repeterar i Korskyrkan vid Kafé i Gemenskap Norrmalm med en massa föreställningar och resor och CD inspelningar och intervjuer etc. etc (läs mer om Gatans Röster sid 25-27). *Tobben samtalade med Uno, som höll i pennan.*

HUR JAG KOM ATT BÖRJA GÅ TILL NY GEMENSKAP PÅ VÄSTBERGA GÅRD

Carl Erik Olsson

Ny Gemenskap – är precis vad det säger att det är! För ett år sedan tvingades jag i pension av gällande statliga regler. Tidigare hade jag alltid ätit lunch på jobbets personalrestaurang eller någon liknande i grannskapet, beroende på matsedelns som jag brukade kolla på internet. Men som numera ensamstående pensionär med betydligt mindre resurser fann jag att detta skulle bli alldeles för dyrt med mina matvanor, som sedan 37 år invandrad skåning var jag van vid att äta middag mitt på dagen och att själv laga mat vid den tiden var inget alternativ för mig. Fick då tips av en bekant, pensionär sedan några år, som också hade fått tips av en annan pensionerad bekant, om möjligheten till ”herrgårdslunch” ute i Västberga, ett område jag kände till sedan mitt föreningsengagemang i trakten (se nedan om Västberga Gårds historia och verksamheter i omgivningen).

För att komma till Västberga gård är det enkelt som relativt van SL-resenär, (alltid försedd med aktuell SL-tidtabell för buss 165), att stiga på bussen på Liljeholmen vid T-banan och sedan fortsätta några hållplatser fram till Elektravägen, följt av en liten 5-10 minuters promenad fram i bussens riktning mot herrgården på höger sida på en svag höjdsträckning. En av de första gångerna jag åkte dit så fann jag en gammal bekant. Numera brukar vi i mitt lite större gäng ta oss till Västberga gård ganska ofta. Förutom lunchen som börjar klockan 12, (förvisso tidigare än vad jag var van vid, men ”väl prisvärd”), fann jag sedan ytterligare en del trevliga bekanta. Man märker ibland helt plötsligt att man i vissa fall har gemensamma intressen eller yrkeserfarenheter som gör samvaron oväntat givande. Dessutom finns ju olika arrangemang i form av underhållning på söndagarna klockan 14 med ofta (om än inte alltid) intressanta besök av t ex trubadurer. Det är tillfällen då man kan komma mycket närmare dessa artister än vid vanliga konserter. Ibland ordnas också utflykter - som jag dock inte har deltagit i ännu, men som verkar lockande. En stor fördel med Västberga – under rätt säsong - är inte minst möjligheten, när vädret tillåter det, att äta lunch ute i trädgården. Det är något som få andra lunchställen kan konkurrera med.

C-E Olsson

VÄSTBERGA: OM NEDLAGDA INDUSTRIJÄRNVÄGAR OCH OMGIVNINGARNAS HISTORIA

Alldeles norr om det som nu är tomten där Västberga Gård ligger finns resterna av intressanta nedlagda industrispår. De vittnar om saker som hänt tidigare i historien under mer än ett århundrade. Om mycket av detta kan man lära sig i en förening som undertecknad är medlem i - nämligen det sedan ungefär 30 år existerande Stockholms Ånglokssällskap (förkortat SÅS). Föreningen är en av de många teknikhistoriska ideella föreningarna i landet (öppna för alla att vara med i som medlem) – speciellt om man tycker ”det är kul med gamla tåg”. Föreningen startade 1974 när SJ hade slutat köra med ånglok i ordinarie trafik. Man hade sedan Suezkrisen 1956 och den då följande oljebristen kommit på att det skulle kunna vara bra att i händelse av ytterligare oljekris ha ånglok i reserv, vilka då kunde eldas med kol, för trafik på de linjer som inte var elektrifierade, och där man sedan början av 50-talet hade börjat få diesellok istället.

Ett hundratal ånglok av lite större typer började då ställas upp i både tomma lokstallar och speciellt framtagna beredskaps-lok-hus av trä eller korrugerad plåt, som var uppställda här och där, ofta i järnvägens egna grusgröpar. På 70-talet började man skrota undan en del av dessa. De var helt enkelt ofta av lite udda typer, som ansågs vara av mindre intresse vid ett krisläge. En del föreningar bildades då när man kunde friköpa lok för skrotvärdet - ofta med avsikt att med dem kunna börja köra museitåg. SÅS köpte då sitt första lok och började renovera det uppe på slakthusområdet där man kunde använda ett av många spår. Man fick tag på en del gamla personvagnar med tråkorg och kunde börja köra ångtåg för allmänheten några gånger om året. Det skedde med start från en hemmagjord plattform intill nuvarande trafikljusen i korsningen Arenavägen-Palmfeltsvägen vid Globen ner till Årsta partihallar. Men sedan när Globen hade byggts blev föreningen utkastad (Slakthusbanan har ju sedan dess blivit en del av Tvärbanan). Samtidigt gick det då att hitta inte längre använda industrispår i trakten av Västberga (i kvarteret mellan Vretensborgsvägen och Elektravägen) som man kunde arrendera av Stockholms stad.

Tänkarna på att skapa ett industri område söder om Liljeholmen i närheten av järnvägsspår för enklare transporter hade redan uppkommit hos stadens tjänstemän i början av 1900-talet. Västberga industriområde började så småningom växa fram på 1920-talet nära Västra stambanan (vars dåvarande infart till Stockholm gick via Liljeholmen). (Sedan Årstabron öppnades 1929 har spåren använts för enbart godstrafik).

Men man kan säga att denna utveckling redan började tidigare. 1870 grundades nämligen Liljeholmens stubinfabrik intill sjön Trekanten. 1883 började man tillverka elkabel (vilket betydde att man 1909 bytte namn till Liljeholmens kabelfabrik, som senare ASEA köpte upp 1916).

1929 började den med åren allt större kabelfabriken att använda de första industrispåren i området. Dessa gick i kanten på marken som hörde samman med den där sedan länge befintliga herrgården - Västberga Gård där Ny Gemenskap sedan 2012 har sina lokaler (som hyrs av Kommunen). Herrgården hade anor redan från 1300-talet. (Gården med tillhörande mark hade redan sålts 1916 till Fastighets AB Västberga som några år senare styckade av egendomen med herrgården med avsikt att utnyttja resurserna som bostäder och att använda mark för industrier. Sedan 1935 ägs Västberga Gård av Stockholms stad.)

Området stadsplanerades 1943 och gatunamnen fastställdes 1944. Det första företaget som etablerade sig 1917 på marken strax norr om Västberga gård var Elektraverkens instrumentfabrik (vilket man idag påminns om när man stiger av buss 165 vid busshållplatsen Elektravägen). Denna industri hade också lokal spåranslutning till banan norr om Västberga Gård. 1938 såldes dessa byggnader till byggmästaren Olle Engkvist och 1967 byggdes de nuvarande husen där. Kabeltillverkningen hos dåvarande ASEA kabel flyttades 1977 till Nässjö och lokalerna övertogs av andra verksamheter. Järnvägsfordon på spåret till kabelfabriken behövde byta riktning någonstans vilket krävde en växel. Det var på denna plats som San Remobageriet inom Kooperativa förbundet (KF) byggdes 1955-1959. Bageriet fick mjöl på järnvägen fram till nedläggningen 2006 och lokalerna omvandlades 2007-2008 till dagens köpcentrum Västberga Handel. Därmed försvann behovet av spåret fram till "Västberga övre", som gick längs Västberga gårds norra sida. Och det är då som spåren revs upp.

På östra sidan av Västberga Allé började industribebyggelsen ta fart i norra änden Det skedde efter andra världskriget i kvarteren runt Vretensborgsvägen (där flera bilföretag etablerade sig, t ex 1955 Volvo på Västberga Allé 11, nära den plats där torpet Vretensborg en gång tidigare i historien låg). Det är där som sedermera G4s huskomplex byggdes och som senare skulle bli rikskänt från "Helikopterrånet" 2009.

/ C-E Olsson

BOSTADSLÖS I 30 ÅR

Calle (vi kallar honom så just nu) ger oss glimtar från sitt långa liv under hårda bostadslösa villkor. Det har varit tufft. Men ändå glimmar hans ögon och han ler mot mig när det ena skalet av erfarenheter lyfts fram efter varandra. Han är uppenbarligen en person som verkar ha försonats med livet och har en glad balans till hur saker faktiskt blev och är just nu. Det är en erfaren medvandrare i detta livet som berättar sina minnen för oss. Det kunde man lätt förstå om det alltid varit en dans på rosor i hans liv. Men så är det inte.

Det första som kommer på hans egen bildskärm av minnen när han börjar berätta är hårda medicinska villkor. Han antyder med lätt hand att för länge sedan hade han en mångårig kamp mot tbc sjukdomen. Som han själv säger så var han på den tiden "ofta sjuk". Ibland har han varit inlagd på Karolinska sjukhuset – någon gång med dropp. Gallsten har han också haft. Och herpes. Med ett litet skratt nämner han att han de senaste åren har haft vatten i vaderna ner till fötterna. Och tillägger att det sett på visst sätt så har det positiva nästan medicinska effekter också. En erfarenhet är att en del mediciner inte så väl passar hans olika sjukdomar. Tvärtom har många av dem bara gjort situationen värre.

Som uppföljning av konvalescens perioderna har han ibland varit intagen på något hälsöhem. Det har ofta givit honom intressanta möjligheter att träffa många som man aldrig skulle stött på ute i det vanliga livet – vanligt folk men också personer som man läst om i tidningen. Det ger en inblick i andra människors liv. Det att man blivit berömd på något område betyder inte att man undgått att rent allmänt bli sjuk eller behövt hantera en skakig hälsa. En nog så viktig inblick i andras livsförhållanden, speciellt om man hela tiden trott att "berömdheten" hållit ohälsan och sorgsenheten på avstånd.

Så tar han upp hur han hanterat alla sina egna problem. Han har i ökande utsträckning börjat leva i skogen. Han sover också hellre sittande i en stol snarare än att ligga ner. Denna situation blev över årtionden olika uttryck för hans hemlöshet – som i någon mening inte bara varit en utmaning dvs. inte bara drivit på hans olika medicinska problem utan också blivit en stödjande livsstil. Så ibland har hemlösheten och skogsboendet varit del av "behandlingen" av åtminstone några av alla hans sjukdomar - om man får tro honom. Boendet utomhus har då ibland till och med hjälpt till med att hålla hälsoproblemen i schack. Och han borde ju veta bäst själv.

Hur har det då gått med hans närvaro på Ny Gemenskap? Förbindelsen är nu redan ett halvt decennium långt. Och det är uppenbart hur glad han blir när han talar om Ny Gemenskap – om vännerna, olika program men också MATEN. Så tänker han till ett varv till och då kommer en uppskattande kommentar om den samtalsgrupp (ofta ledd av någon präst eller diakon) om existentiella, andliga frågor, men också om personliga kris problem.

När jag frågar vad det är för frågor som på senare tid som dykt upp och som han tycker varit speciellt intressanta så nämner han den svåra utmaningen att förstå varför det är så svårt att förlåta andra som varit illasinnade (men också konsten att förlåta sig själv).

Han berättar att när diskussionen i gruppen tog fart och han själv funderat mer på frågeställningen mot bakgrund av hans egen erfarenhet, så dyker en tanke upp. Det kommer för honom att somliga saker faktiskt tar tid – ordentlig tid. Och man måste nog ge ordentlig lina för att saker skall kunna klaras av på ett bra sätt - i alla fall i svårare fall. Men i en hel del fall behöver det inte vara så knepigt med hur lång tid det skall kunna ta. Och i dessa fall gäller det snarare att ta tjuren vid hornen och besluta sig för någon slags förändring. Hur som helst så är det en oerhört viktig fråga, betonar han.

Det finns många positiva saker som finns att minnas från ett långt liv. En sådan är mötet med Ny Gemenskap. Ingången till denna kontakt var för honom Julfirandet inom ramen för Jul i Gemenskap, som ju äger rum – vilket får en vidare belysning i andra artiklar i denna tidning.

Denna kontakt för en som är hemlös – men också för andra människor i andra villkor - under de viktiga juldagarna har för många varit av stor glädje och nytta. Och det ledde för honom in till många olika Ny Gemenskaps aktiviteter - inte minst på Västberga.

De många människor - av olika karaktärer - som man träffar på Ny Gemenskap är av stort värde och ger ofta upphov till intressanta samtal. De mest överraskande möten kan ske med människor med helt oanade bakgrunder och kapaciteter - som fantastiska språk kunskaper, långa spännande utlandsvistelser eller djupa kunskaper om hur man trollar fram en toppen måltid av begränsade resurser. Allt detta kan ofta dyka upp helt oväntat vid kaffe borden - vare sig det är jul eller under andra tider på året. Och detta är bara något av många exempel på vad man kan stöta på i Ny Gemenskaps sammanhanget. Och igen: Det är närvarande och intressanta människor att utbyta erfarenheter med.

"Calle" berättade om sitt liv - Uno skrev

Teckning av Heintz Siwerth: Gammal stuga

FEMÅRSJUBILUM FÖR KAFÉ ÖSTERMALM

I november 2014 öppnade Kafé i Gemenskap Östermalm i Frälsningsarmén Templet. Nu såhär fem år senare kan vi konstatera att satsningen varit mycket lyckad! Ca 40 000 frukostar har serverats. Sammanlagt har över 70 personer varit med och drivit kaféet genom åren; volontärer, praktikanter och anställda.

För tre år sedan inbjöds föreningen Gula Änglarna i Templets lokaler. De möter människor med ekonomiska bekymmer mellan kl.09-10. Detta har gjort att vi varje dag fått ett 20-tal extra gäster som äter sin frukost i väntan på betjäning. Det har även bidragit till den fina blandning av människor som hittat till kaféet.

Vi har hunnit med en hel del utflykter under denna tid, ofta med ett dryga 20-tal deltagare från kaféet:

Till Stadsmuseet, Historiska museet, Drottningholms slott, Vaxholms fästning, Medeltidsmuseet, Birka. Vasamuseet, Armémuseet, Nordiska museet, Hallwylska museet, Fotografiska, Stadshuset, resa till Dalarna, Ersta diakonisällskaps skärgårdshus, Sala silvergruva, Gripsholms slott, Frälsningsarmén i Strängnäs, Kurön samt hockeymatch med Tre Kronor. Vid dessa tillfällen har vi även ätit tillsammans och många gäster har gjort sig nya vänner och bekanta.

Utfärd till Birka

Vi tyckte dessa fem år var värda att fira! Därför inbjöds stamgäster tillsammans med volontärer och andra engagerade inom Ny Gemenskap och Frälsningsarmén till ett jubileum den 29 november. Vi var 50-60 personer som deltog i firandet.

Flera uppskattade tal hölls. Vi fick även lyssna till diktläsning av poeten och kafégästen Carl Unbom.

Kaféansvarig Daniel Back tog oss genom historien med hjälp av bilder från tiden som gått. Magnus Helmner, Päyam Tabatabayi och Cecilia Frisendahls trio uppträdde med gitarr, sång och blås.

Cecilias trio

Vi hoppas och tror att vi har fem minst lika bra år framför oss!

Daniel Back

PER ÄR VOLONTÄR PÅ KAFÉ SÖDER

Att vara volontär på Kafé Söder är en rolig uppgift. Jag känner att jag kan göra skillnad.
Att jag kan ge någon lite hopp för dagen.

Jag finns på Kafé Söder på måndagar. Jag har varit volontär sedan fyra år tillbaka. Jag hamnade på Kafé Söder genom att jag frågade en präst i Maria Magdalena kyrka om det fanns nåt att göra som volontär.

Tidigare hade jag gått hem till en äldre man på torsdagar och läst för honom ur DN. Det fanns en grupp personer via Maria Magdalena församling, som gick till äldre som inte kunde komma ut så mycket och som behövde bryta lite av sin ensamhet. Dessa besökstorsdagar gjorde att jag fick läsa DN extra nog den dagen. Jag måste ju veta vilka artiklar som var med. Jag höll på med det i nästan två år.

Plötsligt blev han mycket sjuk och dog. Och jag hade ingen längre att hälsa på. Därför samtalet med prästen i Maria Magdalena kyrka, Carl Henrik Svanell. ”Det finns ett kafé på Blecktornsgränd, Söderhöjdskyrkan, som jag tror kan passa dig och hjälpa till med frukostutdelning.”

Sagt och gjort...jag knatade dit upp och möttes av ett; ”E det du som är Per.” ”Kul att du kunde komma”. ”Vi behöver flera volontärer” Så fick jag sätta mig ner och snacka med den tidigare föreståndaren om hur det är att vara volontär på Kafé Söder. Jag hade ju en hel del undringar om att vara volontär på ett kafé.

Vi samlas klockan 8 och börjar att bre mackor, kokar och skalar ägg, plockar fram fil och yoghurt, brygger kaffe, kollar tallrikar och filskålar. Helt enkelt, se till att vi kan ta emot dagens gäster. Vi har en kort samling där dagens uppgifter delas ut. Delar två mackor och halvt ägg med en klick kaviar. Häller upp fil med lite müsli. Glöm inte att ställa fram strösockret!!!

Jag har aldrig ångrat en dag att jag började som volontär för Ny Gemenskap. Det är viktigt att jag kan se varje person som kommer och vill ha lite frukost. Att jag säger; ”God morgon” till var och en som jag delar frukost till.

Mitt engagemang i Ny Gemenskap, har nu också gjort att jag sen tre år har finns i Ny Gemenskaps styrelse. Ett spännande uppdrag.

Som volontär gör du skillnad för utsatta medmänniskor. Du behövs i jobbet för att hjälpa till med frukost till utsatta. Och framför allt, de e kul att möta så olika människor.

Per Rudin

VARFÖR BESÖKER DU KAFÉ SÖDER?

Agneta Backe Sabel, engagerad i Ny Gemenskap sedan 1968, numer volontär på Kafé Söder och är aktiv i Sofia Församling
För jag tycker det är viktigt att utjämna resurserna mellan olika grupper i samhället och dela med sig, typ ”Robin Hood-politik”
Alla är lika mycket värda och har rätt till ett meningsfullt liv

Mats, Kafégäst sen 2015. Kommer för att träffa vänner och äta frukost

Margareta Kafégäst. Kommer för den goda frukosten. Trevligt med gemenskapen och samhörighet med andra gäster. Alltid finner jag en samtalspartner att diskutera olika händelser med. Bra personal som alltid bemöter mig trevligt

Reuben Sallamander, kosmopolit. Sedan 1999 har jag periodvis besökt Kafé Söder. Jag kommer hit av solidaritet, med en önskan att dela med mig på olika sätt bl.a, genom att ta hit olika artister som uppträder. Kommer även för alla givande samtal och möten som uppstår på kaféet

Intervjuer: Maggi Hård af Segerstad

Boktips: Hemlösa hjärtan

Av **Susanne Boll** utgiven på Nypons förlag

Övervinner kärleken allt? Leia som är utbränd, snäll och ekonomiskt bortskämd möter den hemlöse hantverkaren Jens. Han får uppdraget att renovera Leias kök i lägenheten vid Mariatorget. Leia vill få fint i köket före jul. Då kommer panikångesten att försvinna och hon kan andas normalt och få ordning på sitt liv. Eller?

Jens har kämpat med ett alkoholmissbruk, men nu är han nykter och har fått en andra chans. Han behöver jobbet och pengarna som renoveringen ger för att kunna flytta in i en egen lägenhet. Då slipper han sova på nattbussar och äta frukost på kaféet för hemlösa. Leia och Jens är så olika som två människor kan vara, ändå trivs de i varandras sällskap. Men de har båda hemligheter som de inte vågar dela, och till sist ställs allt på sin spets. Hemlösa hjärtan är en romantisk berättelse om hemlöshet och psykisk ohälsa.

Se även Susanne Bolls volontärerfarenheter på nästa sida

SUSANNE BERÄTTAR OM VÄRLDENS BÄSTA VOLONTÄRJÖBB

Jag har litegrann tappat räkningen, men är ganska säker att jag volontärat på Kafé Söder i fyra år nu. Det var genom Kaféets dåvarande föreståndare (och min fina medmusikant) Robert Ivansson, som jag upptäckte verksamheten.

Jag minns att jag var lite nervös när jag frågade honom om jag fick börja volontära. Jag funderade mycket kring om jag var rätt person för uppdraget. Jag älskar människor och har en tendens att komma folk nära, fort, i min iver att lära känna. Skulle jag behöva lägga band på mig nu? Skulle jag komma gästerna för nära? Skulle de komma för nära mig? Jag har en bakgrund som psykolog och där är gränserna viktiga. Skulle jag kunna sätta dem? Skulle jag *behöva* sätta dem?

Min oro visade sig vara helt obefogad. Det viktiga är ju - som alltid i mötet med nya människor - att vara sig själv, lyssna och känna in var personen man har framför sig befinner sig. Finnas där och ha ett öppet hjärta.

Kaféets gäster befinner sig i alla möjliga känslotillstånd och livssituationer. Ofta svårare än vad jag ens kan föreställa mig. Narkotikamissbruk, psykisk ohälsa och fattigdom. Prostitution och alkoholism. Hemlöshet och ensamhet. En del har flytt sina hemländer och lever i tiggeri. Alla i olika åldrar, kvinnor och män. Mest män.

Ibland är gästens yttre så städat att det inte går att se personens nästan omöjliga förutsättningar till liv. En gång bad en till synes hel, ren och välklädd man om en lpren. Han tog sig om nacken medan han tog emot tabletten och berättade att han sovit i en jobbig position. På en offentlig toalett.

En annan gång – en smällkall, snöig vintermorgon – väntade en gäst på att Kaféet skulle öppna och han äntligen fick komma in i värmen. Jag led av kylan på väg från bussen medan han hade övernattat i den lilla gränden alldeles utanför.

Smärtan i gästernas historier är många gånger olidlig och deras inre styrka enorm. Jag är ödmjuk inför det faktum att det mycket jag inte vet och annat jag inte ens kan föreställa mig. Men jag vill. Jag försöker förstå. Respekterar. Inte minst så får jag vara med och servera gästerna frukost, kanske det enda målet mat vissa äter på en dag. Nog så viktigt.

Kafé i Gemenskap. Ordet gemenskap känns centralt. Det gemensamma för alla våra gäster, anställda och volontärer är just gemenskapen. Vi är alla medmänniskor, med olika bagage, men i mötet med varandra är vi just bara människor. Likvärdiga och törstande efter sammanhang.

Själv arbetar jag som författare, vilket är ett ensamt yrke. Torsdagarna på Kafét är min veckas konstant och bästa dag. Det betyder oerhört mycket för mig att känna mig behövd i volontäruppdraget. Några av mitt livs finaste mellanmänniska möten har skett i Söderhöjds kyrkan, i den välkomnande värmen, med en kopp kaffe i handen.

Susanne och Kafé söders personal
Mikael, James och Maggie

Kaffet, ja. Allt detta kaffe man håller i sig medan man samtalar med gästerna och personalen. Eller med de besökande socialarbetarna, poliserna, prästerna och diakonerna. Inget kaffe smakar så gott som det på Kafé Söder.

Susanne Boll

CITY SOULIDARITY 2019

City Soulidity har haft ett intressant år och arbetar sig framåt. Miljötank och hållbarhet ligger i fokus. Vi har fortsatt att sy tygkassar. Ibland har vi sytt av återanvänt tyg och ibland av helt nytt ekologiskt tyg. I-pad och laptopfodralen har gått som smör i solsken. Äggpåsarna är populära hos de som tränar och äter mycket protein. Vi lagar kläder emellanåt. Det går framåt. Kul tycker vi!

City Soulidity har också börjat tänka i nya banor. Vi har bestämt oss för att söka möjligheter till vidareutveckling med nya aktörer.

-En bra grej var när vi sålde kassar med design till boendestödet på socialtjänsten och Stockholms Stad. Vi tar gärna fler sådana uppdrag om vi får chansen, säger Jane Hamrin.

CS fick också möjlighet att hämta drygt tjugo mikrovågsugnar och ett tiotal TV-apparater. Företaget Neat & Clean skänkte dessa i samband med avveckling av uthyrningslägenheter. City Soulidity hyrde ett släp och hämtade sakerna i slutet av sommaren.

- Av dessa varor har vi redan sålt flera enheter till socialbidragstagare som behöver TV och mikro till att utrusta egna bostäder säger Jane Hamrin.. -Jag är också glad att vi kan ta vara på detta rent miljömässigt Att det ger en inkomst till CS är en bonus, säger Jane.

Tusen tack till Ny Gemenskap för att City Soulidity får förvara ett litet lager på Västberga gård.

Det har hänt annat också. City Soulidity hade förmånen att se Jarmo Hänninen springa Blodomloppet för City Souliditys räkning. Han slutförde hela sträckan på 10km. I resultatlistan står det mycket riktigt att han sprang för City Soulidity. Cred till Jarmo som hade vår logga på tröjan.

En annan spännande sak som hänt i år är att vi låtit sy tygkassen externt, säger Jonas Stadling. Jane Hamrin har varit i en gränd i Kairo nära pyramiderna där riktiga proffs arbetar. Skräddare har sytt tygkassar för CS räkning och levererat dessa till oss. Dessa kvalitetsprodukter är nu till försäljning.

Nu står vi inför 2020. Vi står inför stora utmaningar. Det är viktigt att hemlösa och socialt utsatta får en ny möjlighet till comeback i samhället genom att jobba.

-Vi måste hjälpa människor som står utanför arbetsmarknaden. Vi vill hjälpa människor att få in en fot. Där ligger vårt fokus, säger Jonas.

Gott Nytt år! //City Soulidity

Det går bra. Det går uppåt. Vi har i nuläget ett 10-tal anställda, säger Jonas Stadling när han sammanfattar läget.

-Vi söker hela tiden efter nya möjligheter så att fler ska kunna komma in i jobb.

-Vissa av våra anställda jobbar mycket medan andra behöver fler timmar för att nå upp till en hållbar inkomstnivå. Det här förändrar livet för dom som jobbar. De flesta av våra anställda har varit hemlösa, men kan nu hyra ett rum.

-Det är ganska mycket restaurang, det är mycket hemstädning, bostadsrättsföreningar och det börjar bli mer flyttstädning. Vi städar några sporthallar. Sen har vi gjort trädgårdsarbete också, säger Jonas.

Flyttstädning och trädgårdsarbete skulle man kunna göra mer av men då måste Swedish at Work lösa logistiken bättre. Idag kör Jonas allt som behövs med sin privata bil. Swedish at Work undersöker därför om de kan anställa en person som avlastar. Riktigt bra vore om det också gick att köpa in en bil till firman. Allt handlar om ekonomi och att hitta medel för detta.

Flyttstädningar är bra arbetstillfällen för våra anställda, säger Jonas.

Det blir ganska många timmar per tillfälle och anställd. Vid alla andra löpande jobb så finns det städutrustning, säger Jonas. Men, när det kommer till flyttstädning så finns ingen utrustning på plats.

-Med ökade antal uppdrag får Damon och jag mer och mer att göra också. Verksamheten vilar ju på våra axlar, säger Jonas.

-Kan man inte få någon att investera i företaget? Skjuta till medel?

-Man kan gå den vägen men då ställer investerare krav på avkastning, säger Jonas.

I våras tryckte Jonas och Damon på så att man skulle få in mer jobb.

Det var bra för företaget men när sommaren kom var de båda ganska utbrända. Det kostade på.

-Vi har mer jobb än någonsin, skulle kunna vara mer aktiva för att få in mer, marknadsföra mer, men just nu ser vi över organisation och alternativ för att vi ska kunna klara av det här på ett hållbart sätt, säger Jonas. Damon och Jonas mår nu bättre än vad de gjorde i våras.

-Något som var ansträngande var att vi hade en del personal som tyvärr inte kunde vara kvar. De kanske inte var i tid eller slarvade. Vi hade bränder att släcka hela tiden.

-Vad har ni för planer inför framtiden?

Gladys, El Mehdi, Joseph och svenskläraren Inger Wollin

-Visionen är att öka antalet timmar långsamt och få råd

att anställa någon som kan avlasta. Vi behöver en arbetsledare som kan sköta allt möjligt logistiskt som att köra ut material, starta upp jobb och möta kunder. Handla saker, ha kontakt med de anställda och se till att det flyter bra. Då kunde jag och Damon fokusera mer på att få in kund, säger Jonas.

-Utbildning är en annan fråga, säger Jonas. Just nu håller Damon i all utbildning.

-Många som kommer och söker jobb här på kaféet säger att de är bra på att städa. Att de har stor erfarenhet. Hittills har kunderna oftast varit folk vi känner. Det innebär att de har varit generösa och fortsätter anlita oss även om

det inte blivit perfekt städat direkt Vi har fått chansen att rätta till felen. Nu när även folk vi inte känner anlitar oss måste det bli helt rätt från början, säger Jonas. Annars får vi inte komma tillbaka.

Swedish at Work gjorde en välbehövlig storstädning av Västberga Gård våren-19

Jonas o Damon

Jane Hamrin

FAKTARUTA SWEDISH AT WORK

Faktaruta Swedish at Work

www.facebook.com/swedishatwork

Kontakt: Swedish At Work STOCKHOLM

Jonas Stadling 070 744 55 69 jonas@swedishatwork.se
Damon Young 073-158 51 53 damon@swedishatwork.se

Swedish at Work UMEÅ

johanna.all@svenskakyrkan.se 090-200 2931

Swedish at Work betalar alltid kollektivavtalsenliga löner eller mer.

Swedish at Work har privatlärare som undervisar personalen i svenska språket och våra svenska sociala koder.

Verksamhetsområden: Hemstädning, flyttstädning, städning av sporthallar och bostadsrättsföreningar, Fönsterputsning. Städning, disk och kök på restauranger. Trädgårdsarbeten.

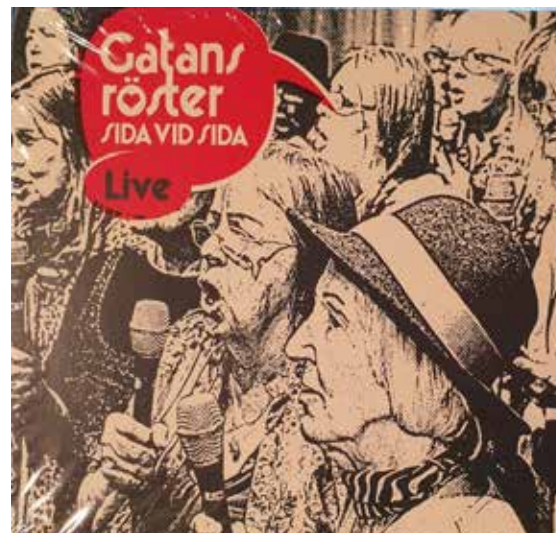
Gatans Röster

är en verksamhet som drivs av Ny Gemenskap i samverkan med Hela Människan i Stockholms län. Gatans Röster finns på Facebook

”Sida vid sida” är körens första CD.

Särskild artist är operasångaren Rickard Söderberg

CD'n säljs genom Hela Människan i Stockholms län. Pris 150 kr (exkl.frakt)
Beställ CD:n, genom att sända ett mejl till anette.kyhstrom@helamanniskan.se

ANETTE O MONIKA BERÄTTAR OM GATANS RÖSTER

En helt vanlig tisdag kliver vi upp ur våra sängar. Det känns lite gråmulet och trist ute i novembermörkret. Vi möter upp varandra på tunnelbanan och reser sedan vidare med bussen till Korskyrkan på Birger Jarlsgatan 66B för att möta Gatans Röster, kören som vi har förmånen att få vara med och leda. Vi möts ofta av glada tillrop redan på bussen där vi får sällskap av några kördeltagare. När vi kommer fram till kyrkan börjar det redan kännas lite mindre gråmulet. Det hänger lite förväntan i luften. Det droppar in fler och fler kördeltagare i kyrksalen, liksom små enstaka toner som bara väntar på att tillsammans få bilda en notrad, som till slut kan bli till ljuv musik.

Flera av deltagarna har ätit frukost på café Norrmalm innan de kommer, andra kommer med andan i halsen precis innan vi ska börja. När alla samlats inleder vi med dagens tanke. Några ord om vårt förhållningssätt till varandra och medmänniskor vi möter. Kan vara en dikt eller någon av oss som delar en fundering. Efter det bjuder Maria vår körledare på lite uppsjungning och då värmer vi också upp våra krispiga kroppar. Det knakar lite här och där, men efter bara en liten stund så är vi i gång och beredda att ta ton. Maria har ofta nya spännande sånger som vi får lära oss, men det är också så att kördeltagarna kommer med önskemål om vilka sånger vi ska sjunga. Ibland händer det till och med att det är någon i kören som skrivit en egen låt eller dikt som vi använder oss av. Varje körövning delas i två pass. Mellan passen har vi som ledare fixat lite gofika och då sitter vi ner fikar och delar med oss av vardagens glädjeämnen och bekymmer. I slutet på varje körövning samlar vi ihop oss och tänk, då känns det inte alls gråmulet längre. Då har både kroppen och knoppen kommit igång, struparna klarnat och det liksom spritter i benen, inuti oss alla stämmer vi av hela vårt hjärta in i vår avslutningssång:

”Låt mig värma din frusna själ, blåsa på falnande glöd.
Göra trasig längtan hel innan den lägger sig död.
Ge dig ny inspiration Att leva...”

Blir du sugen på att vara med och sjunga i vår kör?
Då är du varmt välkommen! Vi övar på tisdagar kl. 10 – 12
i Korskyrkan, Birger Jarlsgatan 66 B. Emellan övningarna är
vi inbjudna att sjunga på olika ställen. Det händer också att
vi har egna konserter och reser på turné.

Anette och Monika

Anette och Monika Ledare för Gatans röster

- Kören startade i samband med att SVT och operasångaren Rickard Söderberg gjorde en TV-dokumentär 2016.
- Kören har sjungit tillsammans med Rickard Söderberg, Caroline af Ugglas och hennes Kör för alla, Carola Häggkvist, Magnus Carlsson från Weeping Willow, Lisa Nilsson, Siw Malmkvist, Miss Li och Oscar Zia m.fl.
- Kören har varit på turné flera gånger till Småland. Förutom i Stockholm sjungit bl.a. i Halmstad, Uppsala, Västerås, Nyköping och Sala.
- Kören har spelade 2018 in en CD. Sida vid sida.
- Kören har flera gånger sjungit i Sveriges Radio och Radio Totalnormal.
- Kören har gjort en poddinspelning.
- Kören är en verksamhet som drivs av Ny gemenskap i samverkan med Hela Människan i Stockholms län.

INTRVJUER MED GATANS RÖSTER

Maria Peters, Körledare

Vem är du?

SVAR: Jag heter Maria, jag är musiker och sångerska och jobbar som frilansande körledare.

Du har nu varit körledare för Gatans Röster i flera terminer. Hur tycker du att det har varit? Något speciellt du kommer att tänka på? Kring övningar? Kring kördeltagare? Kring gig?

SVAR: Jag tycker att kören har utvecklats mycket under det här året. Vi är bättre på att sjunga i stämmor och att hålla fokus under körövningarna. Ofta kommer körmedlemmarna med egna förslag på låtar, texter och hur vi framför låtarna, det är ett samarbete. Det märks att många tycker det är kul att stå på scen och det blir alltid extra tryck när vi har en publik att sjunga för. Gatans Röster ska upplevas live!

Är det någon speciell sång/låt som Gatans Röster sjunger som du tycker speciellt mycket om och som berör dig?

SVAR: Det är flera sånger som får en ny och djupare innebörd när Gatans Röster sjunger dem. Nu till jul sjunger vi t.ex "Önska dig en stilla natt" av Bo Kaspers Orkester. Det är en sång som handlar om att längta efter att julen ska vara en tid för värme och gemenskap. Leonard Cohens "Hallelujah" med svensk text är också en sång som kören gör otroligt fint. Och så har vi en Sydafrikansk sång som heter "Vandra med oss", där kören går ut och går bland publiken. Det brukar vara uppskattat av dem som lyssnar, ibland hakar publiken på och går runt tillsammans med körmedlemmarna. Det symboliserar på något sätt vad kören står för- att vara varandras följeslagare och bryta ner murar mellan människor.

Finns det något annat som du vill berätta?

SVAR: Det bästa med Gatans Röster är helt klart körmedlemmarna. Så många fina, unika människor som jag är glad att ha lärt känna.

Birgitta Jonsson, körmedlem sedan starten 2016

Körens betydelse för mig:

Här får jag komma som jag är utan krav och måsten.

Det är så roligt att få sjunga med människor från olika delar i sina liv.

Här har jag på äldre dar fått nya vänner.

Jag har fått förvekliga en dröm, sjungit solo på TV och fått lära känna Rickard Söderberg.

Kören är betydelsefull för mig även efter TV-programmet.

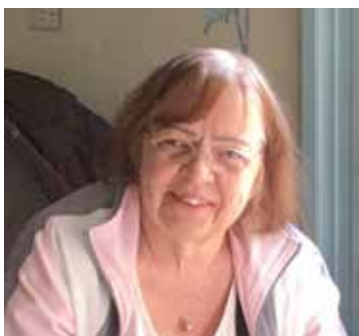
Ser fram emot övningarna.

Det är även utvecklande och det händer något positivt i kroppen när musiken kommer in och texterna kommer ur munnen.

Birgitta

LOGGBOK FÖR GATANS RÖSTER 2016-2017

Allt började tisdag 11 oktober 2016. Denna dag hade några körmedlemmar måleriverksamhet vid Konstgruppen i Västberga Gård. Flygblad från Rickard Söderberg delades nu ut vid Västberga Gård. Jag tänkte väl att: ja varför inte ... Jag hade ju jobbat vid Birger Jarlsgatan 52 och passerat nr 66 så många gånger, men aldrig tänkt på att nr 66 var ju Korskyrkan.

Jag hamnade nu i en kör .

Onsdag 19/10 2016 sjunger och tränar kören vid Korskyrkan med Rickard Söderberg och Marcus Berglund. Rickard tog emot oss alla med öppna armar, kramar, och förståelse. Han tog oss alla med

storm. Konstgruppen målade nu banderoller för kören. Tv-inspelningen skulle nu starta.

Fredag 21/10-16 sjunger och tränar kören med Rickard Söderberg och Marcus Berglund. Onsdag

26/10 2016 blir körens första framträdande med Rickard och Marcus vid Odenplan, mitt på torget.

Med banderoll och sångglädje sjunger kören allt vad den orkar och folket undrar och stannar och lyssnar, applåder i massor. Här fick kören ett riktigt genomslag. Här började körens resa med denna gemenskap som nu formades i kören. Alla i kören ville sjunga och kom troget till körövningarna och det spännande liv som nu alla kände nalkas. Rickard och Marcus var riktiga energiknippen och de fick oss alla att må bra. Kören kände sig behövd och att kunna ge glädje till människor blev en enorm lyckokänsla. För min del fick jag nu annat att tänka på, sorger och bedrövelser fick läggas på hyllan. Nu var det bara att lära sig sångtexter, bl.a "Imagine".

Träning för kören vid Immanuelskyrkan tisdag 15/11-16 och vid Filadelfiakyrkan onsdag 16/11-16

för att sedan ha körens stora konsert torsdag 17/11-16. Mycket pirr i magen och alla kände att nu gällde det. Håret och sminket på plats. Fick stora speglar inburna i omklädningsalen. Rickard och Marcus tröstade: ja man ska vara nervös, då blir det succé. Och det blev det.

Tv-inspelningarna fortsatte med kören, Gatans Kör, och sex avsnitt sändes nu i Svt 1 med start onsdag 11/1 2017. Efter dessa inspelningar fick kören byta namn, eftersom namnet Gatans Kör ägdes av Svt 1. Kören fick nu heta Gatans Röster.

Efter tv-inspelningarna fick kören engagemang runt om i Sverige. Det blev resa av med egen buss, både till Västerås, Vadstena, Östhammar, Forsmark, Uppsala, Sävsjö, Halmstad, Nyköping, Sorunda, Sala m fl ställen.

Kören nominerad 2017 till "Kristallen" Rickard och Bosse med i Go'kväll program Svt 1 2017.

Gatans Röster fortsätter att sjunga och ge glädje och lyckokänsla än idag.

Vid pennan: Ann-Marie Skoglund

Gatans Röster sjunger på radiogudstjänst från Andreaskyrkan

PIA, EN VETERAN I JULSPELSGÄNGET

Jo, det började med en gemensam jul för alla, på Stadsmuseet, för jag är ju från Holland och har inga släktingar i Sverige som jag kunde fira jul med. Men jag vet inte hur länge sen det var. Senare tog Elsa Backman med mig till Kammiss på Kammakargatan och på den vägen blev det – den varma sfären i lokalen och den goda vegetariska maten (redan då) som man kunde välja, då kostade det bara en tia. Vi avslutade kvällarna med att sätta oss i en ring och skicka ett tänt ljus emellan oss och sjunga ”Bred dina vida vingar”

tillsammans. Det saknar jag numera.

Jag minns underhållningen och alla jularna och ett år var det en hemlös som hade somnat under julgranen. Jag kom ganska snart med i att spela herde i julspelet som

var på julafton och genom åren har det varit en viktig jultradition för mig och jag har nästan varit med varje år om jag inte varit sjuk.

Julspelet 2015

Julspelen fortsatte när julfirandet flyttade till Immanuelskyrkan i ”Jul i Gemenskap”

För några år sen bröt jag lårbenshalsen på sommaren och mitt största bekymmer var då om jag skulle bli tillräckligt rask och frisk så jag kunde vara med på julspelet kommande jul, så jag var verkligen motiverad att träna. Men det gick bra. Jag hade en herdekompis på var sida som stöttade mig genom julspelet. Vi såg nog ut som ”tre små gummor som skulle till marknaden i Mora”

När jag tänker på gamla ”Kammiss” så kommer massor av minnen upp från alla år. Och speciellt, det oundvikliga. Ny Gemenskaps utflyttning från lokalen på Kammakargatan. Vid avskedsceremonin utanför Adolf Fredriks kyrka spelade klockspelet från kyrktornet ”Bred dina vida vingar”. Vi försökte att sjunga med men jag grät... grät av rörelse.

Numera är vi på Västberga. Trots alla motigheter har vi inte bytt bort oss. Vilket slott, Ljuset! Våren som kommer över den gröna gården. Sfären har ändrats och blivit ljus.

Under senare år har jag varit på söndagarna varit engagerad i Högalids hembygdsförenings lokal på Ekermalmska Malmgården vid Tantolunden på söder, som då har öppet med fika kl. 12-15 och jag har då hand om den lilla antikvitetsboden. Eftersom jag behövs där, så kommer jag inte längre så ofta på söndagarna till Västberga. Men nu har de julstängt, så på söndag 15/12 kan jag med glädje vara med i lussetåget på Västberga. Jag hör mycket dåligt nuförtiden, men älskar att sjunga alla gamla julsångerna och brukar få hjälp att följa med i sånghäftet när jag inte hör de andra sjunga. Jag brukar också vara med när det är julgransplundring och midsommarfirande på Västberga till tonerna av ett spelmanslag. Då får vi återigen dansa de gamla ringdanserna runt granen och midsommarstången. Men de är snälla och tar det försiktigt så jag kan hänga med, för jag är ganska skör nuförtiden. Men efter helgerna så öppnar Ekermalmska igen och då behöver de mig igen.

Jag är nu 96 år och det är så mycket intressanta saker som händer på stan, så då tar jag mestadels med min rollator. Den blir som en skyddande ram så att jag inte blir omkullknuffad av stressade personer som har bråttom. Tyvärr kan jag inte längre lyssna till intressanta föredrag pga min hörselskada som tyvärr ingen hörapparat kan hjälpa.

En av mina andra smultronställen är Viljans träfflokal dit jag går varje vecka. Jag är där med i en trygghetsringning som jag ringer varje morgon så att de kan kolla upp att jag är i livet. På lördagar, söndagar då Viljan är stängd ringer jag Elisabeth så hon då får hålla koll på mig. *Pauline/Pia Berg*

NY GEMENSKAPS VÅRUTFLYKT GICK TILL GÖRAN HALLBERG I VINGÅKER

Ny Gemenskaps traditionella stora vårutflykt gick 2019 till Fridhem, som denna gård heter i Vingåker där en av Ny Gemenskaps pionjärer, nämligen Göran Hallberg bor sedan många år. Han var med på vårt 50 jubileum i mars och inbjöd då oss generöst att låta vår traditionella stora vårutflykt gå till hans hemtrakter, och som kändes extra viktigt att just under jubileumsåren få återknyta kontakt med en del av föreningens rötter.

Den 1 juni lastade vi in oss och vår medhavda lunch i en buss och åkte vi till Vingåker igenom ett fagerskönt Sörmland. Från Järna svängde vi av västerut och åkte på småvägar mot resans mål.

Vi mellanlandade för lunch på församlingslokalen i Görans församling Österåker. Det var en härlig potatissallad med skinka/alternativt vegetarisk och härliga cocktailtomater.

Därefter gick färden till en lokal liten byskola som varit igång för länge sedan i början av 1900 talet. Nu är det ett litet skolmuseum mitt ute på landet inte så långt från det ställe där Göran bor. Vi kunde på skolmuseet under guidning av Arne Vestberg, som för detta specifika tillfälle rest in och som museiansvarig, testa våra kunskaper - bland annat i geografi och historia - och det med gott resultat med hjälp av skolplanscher mm på väggarna. Vi provade också de gamla skolbänkarna.

Sen tog vi sikte på Frihem, några kilometer därifrån. Göran har verkligen tagit med sig sin Ny Gemenskaps entusiasm till denna del av Sörmland. Under årtionden har både EU-migranter och flyktingar, som varit i stort behov att kunna landa någonstans i tillvaron fått en fristad där. Här fick vi en härlig hemmalagad tårta i samband med vår kaffe/te paus, som så trevligt anordnats inte bara av Göran utan också av fru Klara och hennes dotter Sara.

Göran, Klara och Sara

Göran berättade Ny Gemenskapsminnen från föreningens första tid och om glädjen och problemen med att ha sitt hem som en fristad för så många under så många år.

Han tog oss också på vandring bland de olika små åldriga husen i skogskanten. Bland annat besökte vi Görans alldeles egna självbyggda kapell, som låg inbäddad i en mirakulös prakt mitt bland skogens träd. De som ville kunde sen köpa ägg och honung från gården.

På bussturen tillbaka till Stockholm fick vi en härlig musikunderhållning med sång av Britt-Marie, och med mig själv som visst stöd. Britt-Marie var exceptionellt duktig. Så heders till henne och till alla som gjort denna fina reseupplevelse möjlig, speciellt Elisabeth som förberett och ordnat så mkt inför resan. Och ett alldeles speciellt tack till Göran med familj

Björn Nyström

MITT ENGAGEMANG SOM LEDDE TILL NY GEMENSKAP

Julen 1968 hade jag precis fyllt 17 år. Mycket hade hänt under året, det var studentuppror både här hemma och i Paris. Sovjet invaderade Tjeckoslovakien och Olof Palme demonstrerade mot Vietnamkriget. Det blev ett politiskt uppvaknande både för mig och många andra.

Här i Stockholm rustade man för Alternativ Jul. Vilka som stod bakom detta hade jag ingen koll på, men att jag skulle delta var det inget tvivel om. Solidaritet var ett ord som fanns på riktigt då och jag och min bästis Sonja gick ut på julafton efter att vi ätit den traditionella julmiddagen med familjen.

Jag vill minnas att min äldsta bror åt en tallrik soppa den julen för att solidarisera sig med de svältande folken i Afrika. Så långt var jag inte beredd att gå. Jag gillade ju julmaten!

Nåväl, vi tillbringade hela julen med en massa roligt folk, det var mest ”gubbar” vill jag minnas. Vi var både på Konstfack, Arena teaterbåten och på ungdomsgården Samlingen i Västertorp, det var ju vår ”hemmagård” så där sov vi. Vi kom ju inte hem förrän på annandagen! Herre Gud, vi sov två nätter på tätsängar, käkade gröt och åt skinkmackor, det serverades kaffe och pepparkakor och apelsiner förstås. Jag minns att stämningen var mycket god och alla var välkomna! Detta är en jul jag alltid kommer att minnas med värme.

Eftersom jag arbetat som sjuksköterska inom psykiatri i ganska många år har jag mött många människor som lever i utsatthet-. Detta var ju i yrket, men i början av detta sekel började jag hjälpa till på Öppet Hus på lördagarna i Andreaskyrkan. Det var öppet för alla, vi bjöd på kaffe och smörgås och det var ett kulturprogram också. Många kom, det var fullt hus varje lördag och de flesta kom varje vecka, så man fick en relation till flera av dem.

För nästan exakt tre år sedan började jag som volontär på Kafé i Gemenskap i Korskyrkan. Samma höst började TV spela in programmet ”Gatans Kör” i Korskyrkan och eftersom jag tycker om att sjunga gick jag med i kören och har fortsatt sen dess. Kören togs sen över av Ny Gemenskap under namnet ”Gatans Röster” Se sid xx i denna tidning

Jag har även varit volontär på Lunch i Gemenskap och Påsk i Gemenskap. Det här är något jag verkligen trivs med. De flesta gäster är återkommande och man får en relation som är speciell, den finns bara där. Det är viktigt för många av gästerna att bli sedda och bekräftade medan andra vill vara ifred. Där har jag stor nytta från min tid i psykiatri, att kunna läsa av när det är ok att komma nära och när man måste backa.

På Kafé i Gemenskap i Korskyrkan har vi ju samling kl 10:30 (det har alla kaféer), det är bra med en stund att stilla sig. Ofta har vi något program, exempelvis har mina duktiga arbetskamrater Alexandra och Mattias varit där och sjungit och spelat några gånger. De flesta respekterar tystnaden och uppskattar programmen.

Min uppfattning om Ny Gemenskap är att det är en bra förening som når ut till många, men behovet är oändligt och det lär inte minska i dagens hårda samhälle.

Elisabeth Lisa Peterson

EDWIN REFFELL MINNS

Edwin kom i kontakt med det nystartade Ny Gemenskap när han pluggade i Uppsala.

Han berättar: Då fanns Ny Gemenskap lite överallt, för man fann att människor behöver mötas tillsammans. Det fanns i Stockholm, Göteborg, Degerfors och i Uppsala där Missionskyrkan var mycket engagerad. Kyrkan låg tvärsöver gatan där jag pluggade. Det var fint att få vara där och få vara en medmänniska till folk som inte hade det så lätt. Jag hade det heller inte själv så lätt, så jag visste vad det innebar. Det var lite udda, roliga och intressanta personer.

Edwin blev medlem i Uppsala Missionskyrka, och där gick han en kurs. Efter den kursen så fick han jobb som ettåring på Andreaskyrkan i Stockholm, som jobbade mycket tillsammans med Ny Gemenskap. Där träffade jag Hans-Erik Lindström första gången, berättar Edwin. Samtidigt när jag var ettåring där, så var Gunnar Lind, Börje Carlsson och Lennart Körling ettåringar på Ny Gemenskap. Vi brukade gå ut med kaffe och smörgåsar till Björns Trädgård och hade många aktiviteter tillsammans. På somrarna var vi på Klubbensborg i Mälarhöjden.

Vi hade Öppet hus i Andreaskyrkan varje lördag. Det var öppet för alla. Jag minns speciellt Anna-Lisa och Åke Ahlrén. De var mycket engagerade i Andreaskyrkan och i julfirandet på Allhelgonasalen. Jag minns också att Ny Gemenskap höll till på Linnégatan i en liten lokal.

Ulla Milles brukade komma till Ny Gemenskap med en solskenskaka och ropa ut och fråga "Vem har fyllt år denna vecka?" Det brukade vara fyra, fem som hade gjort det. De fick en varsin solskenskaka. (Om de verkligen hade fyllt år eller bara ville ha hennes kaka visste vi aldrig). Hon var en fin människa.

På Ny Gemenskap så träffade jag Gunnar Ek som var en mycket duktig konstnär. Han lärde mig att läsa rosenkransen.

Jag minns även när Moder Teresa kom och hälsade på. Jag har för mig att det var i Bullkyrkan. En sak jag minns var att hennes kofta var mera stoppad än stickad. Hon skulle även prata i Storkyrkan. Där fick hon stå på en sockerlåda för att hon var så kort.

Jag minns också hur vi under många år gick omkring på ungarshotellen på söder på Luciamorgonen och knackade på deras dörrar och lussade för de boende.

Förr serverade jag kaffe och mat på Ny Gemenskap. Nu blir jag själv serverad mat där ibland och ibland så hjälper jag till.

Edwin berättade, Ingrid Holmström skrev.

P.S. Jag själv (Ingrid Holmström) minns att Tage Erlander var på Ny Gemenskap en gång och berättade Värmlandshistorier. På vägen hem så fick jag sällskap av en person som inte hade varit med på programmet utan bara ätit. Hon berättade att hon hade suttit bredvid en person som var jättelik dvs Tage Erlander.

NYA RUM – EN DEL AV NY GEMENSKAP

Projektgruppen. Filipa Rinman, Anette Avelin, Torbjörn Sander

Så här i december 2019 så är det dags att summera det projekt som startades genom att flera organisationer samlades för att samarbeta kring en kommande akut situation: flera hundra ungdomar, som fått tillfälligt uppehållstillstånd genom den Nya gymnasielagen, befann sig i Stockholm utan bostad - och vintern var på väg. Det var hösten 2018. Det söktes medel hos Stockholms socialförvaltning för att hjälpa gruppen vilka beviljades. I februari 2019 kunde tre personer anställas på heltid för att hjälpa dessa unga att hitta ett rum att hyra i Stockholm så att de skulle ha en chans att klara sina studier. Samtidigt fick Stockholms Stadsmission ett liknande uppdrag.

I ansökan om medel från staden lyftes samarbetet mellan följande organisationer upp som projektets styrka: Röda Korset, Svenska kyrkan, Hela Människan Stockholms län, Sociala Missionen, NBV och Euqumeniakyrkan. Samarbetsgruppen träffas 1 gång per månad för att stämna av, uppdatera varandra samt komma med nya uppslag på jakten efter rum att hyra. Under veckorna går telefonerna varma när vi rådgör med varandra kring olika situationer som dyker upp. Det är genom samarbetet vi möjliggör att stötta och hjälpa målgruppen samt deras vänner som också befinner sig i Sverige men inte omfattas av Nya gymnasielagen.

Genom Nya Rum fick Abbas hyra ett rum hos Inga i Enskede. Abbas är en av de unga som fått tillfälligt uppehållstillstånd genom den Nya gymnasielagen och när han flyttat in i ett rum hos Inga så träffade en journalist, från Svenska kyrkan Stockholm stift, de efter ett par månader. Abbas berättade då att han varit mycket stressad och orolig för att inte hitta något boende och att han, tiden före att han flyttade in hos Inga, bodde i en träningslokal. När Abbas och Inga träffades, tillsammans med en av oss från Nya Rum, så uppger Inga att hon fick "rätt magkänsla" och skrev kontrakt direkt.

Abbas: "Det är tryggt och veta att jag har mitt rum att åka hem till. Vi ses inte så mycket, jag tränar flera kvällar i veckan och har mycket med skolan. Men ibland tittar vi på tv ihop och det gillar jag. Hon är lite som en mormor." citat, och fotot ovan, från artikel på Svenska kyrkan Stockholms stifts hemsida 24 april 2019.

Några av de rum som hyrts ut är rum som funnits inom samarbetet och som öppnats upp för uthyrning för målgruppen. Tre av dessa rum ligger i ett litet rött hus vid vattnet i Mälarhöjden hos fritidsklubben Klubbensborg som drivs av Euqumeniakyrkan. Här bor tre unga studenter som sköter det mesta på egen hand. Idag har drygt 50 individuella hyreskontrakt skrivits och vintern är här igen. Denna vinter är Stockholm och de unga mer förberedda. De unga har genom oss, och alla andra engagerade organisationer, fått hjälp med allt från att söka ekonomiskt bistånd och csn (för att b.l.a betala sin hyra), till att hitta en utbildning som migrationsverket godkänner, till att söka förlängning på deras tillfälliga uppehållstillstånd och annan nödvändig samhällsinformation. Någon behöver en advokat en annan sjukvård - allt försöker vi lösa genom samarbetet. Men det finns fortfarande många unga kvar att hjälpa och problem att lösa.

Abbas och Inga

Mustafa och Ali

Filippa Rinman

VAD ÄR "NYA GYMNASIELAGEN" OCH VAD INNEBÄR DEN?

Kortfattat: De som omfattas av lagen ska studera på gymnasieprogram, slutföra studierna med godkända betyg och hitta ett fast arbete (på minst 75%) inom 6 månader efter avslutade studier. Då får de permanent uppehållstillstånd.

Den lite längre förklaringen är: 2015 kom många ensamkommande till Sverige och alla instanser som tar emot flyktingar gick på knäna, även Migrationsverket. Migrationsverket kom aldrig riktigt ikapp med sin handläggning, eftersom flyktingar fortsatte söka sig till Sverige, och de ensamkommande blev äldre och äldre emedan de väntade på att få beslut om de skulle få stanna eller inte.

2018 var det fortfarande flera tusen unga, flertalet nu över 18år, som fortfarande inte fått något slutgiltigt besked och regeringen beslöt då om Nya Gymnasielagen som kom att gälla från 1 juli 2018. Regeringen beslutade då att de ensamkommande som registrerats i Sverige före den 24e november 2015 och inte fått sitt första beslut från migrationsverket förrän tidigast 15 månader senare, fyllt 18år och ämnar studera på gymnasienivå - ska få möjlighet att slutföra sina studier genom ett tillfälligt uppehållstillstånd. Om de därefter hittar ett fast arbete, på minst 75%, inom 6 månader efter avslutade studier kan de ansöka om permanent uppehållstillstånd.

Enligt oss på NYA RUM, och flertalet frivilliga organisationer och andra instanser, är det hårda krav på någon som flytt till Sverige som barn. Att hitta ett fast jobb inom 6 månader är även svårt för den som är född i Sverige.

Nu är det som sagt december och projektet går mot sitt slut men de unga har fyllts med information och kraft under året som gått och har blivit duktiga på att hitta den hjälp de behöver, däribland att söka bostad. Nya medel har sökts från staden för att fortsätta stötta upp denna målgrupps resa in i det Svenska samhället. Vi hoppas att vi får vara med på den.

Filippa Rinman

ATT HÖRA TILL

- SAMORDNADE INSATSER FÖR ÄLDRE I UTSATTHET

Hur kan vi som samhällsaktörer tillsammans möjliggöra ökad hälsa och snabbare vägar till råd och stöd för äldre i utsatta livssituationer?

Det är en av de frågorna som projektet, *Att höra till*, har fokuserat på. Projektet drivs av Sociala missionen i samverkan med Ny gemenskap, Hela människan i Stockholms län och Equmeniakyrkan med stöd av Stockholms stad. Idag vet vi att många äldre upplever ensamhet som medför stora risker för isolering, nedsatt hälsa och sämre livskvalité.

I projektet har vi arbetat i tre stadsdelar där vi sett möjligheter att utveckla verksamhet och metoder.

Under hösten 2019 bjöd vi in till två seminariedagar på Norrmalm och samlade ca 70 deltagare som alla arbetar med målgruppen äldre. Vi har i projektet sett att samverkan mellan kyrkor, samfund, frivilligorganisationer och stadsdelsförvaltningar kan förbättras och på Norrmalm har vi initierat ett nätverk som kommer igång våren 2020.

I två södra stadsdelar har vi arbetat för att starta dagöppna lokala mötesplatser (Kafé i gemenskap) och hoppas att verksamheten kan komma igång under våren 2020. En stor utmaning just nu är att stödja de äldre som lever i hemlöshet. Genom ett samarbete med hemlöshetenheten har vi kontinuerlig kontakt med två socialsekreterare som varje vecka är med i verksamheten på Kafé Östermalm.

På Kafé Vällingby har vi under hösten ett pilotprojekt där vi en gång i veckan bjuder in till allsång. Det har verkligen varit en succé och musiken bidrar till delaktighet och gemenskap. Sociala missionen har också varit på plats på Kafé Vällingby och erbjudit råd och stöd i äldrefrågor.

Robert Öberg

Kafé Vällingbys allsångsorkester: Thomas Tjärnkvist, Axel, Andreas Kinger, Linda Ström och Magnus Helmner.

*Denna sångtext av Wolf Biermann har följt
med många av oss i Ny Gemenskap genom åren
när det har känts motigt och tufft.
Den är nu mer aktuell än någonsin
med kriser i världen och här hemma.*

Uppmuntran

*Nej, låt dig ej förhårdna, i denna hårda tid,
Dom alltför hårda brister,
dom alltför styva mister sin vassa udd därvid.*

*Nej, låt dig ej förbittras, i denna bittra tid,
för grämelsen den bygger, ett galler runt omkring dig,
och makten klarar sig.*

*Nej, låt dig ej förskräckas, i denna skräckens tid,
Dom hoppas ju på detta,
att innan kampen börjat, vi gett oss utan strid.*

*Nej, låt dig ej förbrukas, men bruka väl din tid.
Nej, låt dig aldrig kuvas,
du stöder oss, vi stöder dig, vi ger varandra liv.*

*Vi låter oss ej tystas i denna tysta tid,
en dag ska marken grönska,
då står vi alla starka, då är den här vår tid.*

DET ÄR MYCKET RISKABELT IBLAND ATT VARA HEMLÖS

Livet som hemlös i Stockholm (men förmodligen också i vilken annan stad som helst) är oftast en hård tillvaro som ingen borde önska någon annan att ha hamnat i. Oftast vill den som har upplevt detta - eller som fortfarande har mer eller mindre ett sådant liv – ogärna berätta om denna problematiska livssituation som endast i undantag är självväld.

Några Ny Gemenskapare har dock på förfrågan berättat glimtar av sina liv och inte värjt sig för att också berätta exempel på mycket tuffa erfarenheter som de varit med om – men också ljuspunkter i mycket av det mörka. Det är lätt att förstå att man inte gärna vill påminna sig minnen av hot, våld, förtryck, öppna rån och värre händelser av olika slag. De som berättat har givit glimtar av sin erfarenhet i vetskap om att deras identitet inte skulle röjas av att delar av deras berättelser nu publiceras i Paradoxen. Så vi nämner inte dem vid namn och vi stuvar ofta om lite av omständigheterna för att skydda uppgiftsgivarna. Detaljerna kan alltså vara delvis påhittade – men den övergripande historien är sann. Paradoxens redaktion är tacksam för de berättelser som vi fått oss till del. Vi har valt att berätta om detta undertryckta vetande i respekt för de personer som lever under sådana omständigheter dag efter dag - och ofta år efter år - så att deras livsberättelser inte skall bli glömda och än värre nonchalerade som ”löst snack”. Och helst att deras erfarenheter skall leda till förändringar i samhället för att se till att ingen skall behöva vara bostadslös i dagens Sverige.. Ingenting tyder på att dessa berättelser kommit till för att visa upp sig eller hitta på en spännande historia e.d. Snarare tvärt om – eftersom berättandet oftast suttit mycket långt inne och näst intill knappast kommit över läpparna innan ett förtroendefullt och djupt samtal kommit till stånd.

Vi kan börja med en allmän reflektion av en av uppgiftsgivarna. Han – för det var en han – som berättade om en annan person som han kände. Han hade blivit ordentligt och handfast mobbad i den omgivning han vistades i under lång tid. Detta var i och för sig både allvarligt och hemskt i sig. Men sett i efterskott var det väl så obehagligt att inte en kotte brydde sig om detta över alla år. Situationen var invävd i alkoholism och missbruk. Men just den som berördes var helt fri själv från missbruk i dess olika former. Och ändå blev han så illa behandlad. Situationen av svårhanterad och långsiktig fattigdom bidrog säkert till denna situation.

Somliga kan inte längre själva berätta om vad som hände – för de blev dödade. Ett fall för nu rätt länge sedan hände i parken vid pildammen nedanför stadsbiblioteket. Två något äldre Ny Gemenskapare satt på en av bänkarna – kanske inte i bästa form. Kanske var de lite lätt omtöcknade – kanske inte. Två skolungdomar i 15-16 årsåldern (som senare under rättegången som följde skulle få sin familje bakgrund belyst) kom från välmående familjer i samhällets mer ”framgångsrika” nivåer. Plötsligt ser de när de passerar pildamsområdet de två ”gubbarna som satt på bänken” och slås omedelbart att dessa två var perfekta rånoffer. Så de smyger fram med någon flaska i handen bakifrån på de två som sitter på bänken och så drämmer de två ungdomarna flaskan hårt i huvudet på bänk kamraterna. En av dem dör mer eller mindre direkt. De två unga mördarna fortsätter in på hamburger restauranten i Stadsbiblioteks komplexet vid Sveavägen och köper där något att äta. Det var dit rån pengarna gick, samtidigt som de två rånade kompisarna på bänken utanför dog. Vid den senare rättegången kring mordet mobiliserade familjerna till mördar ungdomarna all tänkbar juridisk expertis till försvaret och domslutet blev ett relativt blekt tillrättavisande i relation till dådets hänsynslösa råhet. Sådant kan alltså hända om man är utsatt och inte kan försvara sig – om man ens kan tänka tanken att bli brutalt rånmördad samma dag.

Om man tillhör den inte helt försumbara del av Stockholms befolkning som lever under mycket pressade omständigheter och "lever" på gatan" så kan man rånas i många olika situationer. Visst är det ytterst obehagligt under vanliga förhållanden. Men om man lever som aldrig "utslagen" handikappad kan man ibland bli ordentligt slagen även i situationer som man inte trodde det skulle kunna vara tänkbart exv omedelbart efter en begravning. Tyvärr kan det ske inte minst som resultat av något kring strövande "gäng" ungdomar, som vid något för ligan lämpligt tillfälle – och då oftast huggande tillfället i flykten helt oplanerat -klipper till och rånar den som inte kan komma undan så lätt. Oftast är det inte mycket som rånoffret har i fickorna eller i någon handväska. Hot av denna typ om våld dyker – och det är verkligen stötande och oacceptabelt -upp på olika samlingsplatser där de "utanförstående i samhället" brukar samlas. Det går i dessa lägen – även om det "bara" sker som hot - ett stråk av kollaps av livsglädjen för de berörda och det i en situation som redan är pressad.

En hemlös Ny Gemenskapare berättar om en förbluffande episod som har med dessa saker att göra. Han – för det var en han – hade blivit utsatt både för hot och ett rån i centrum till en förort till Stockholm. Rånarna var en medelålders man och en något yngre kvinna som utförde rånet. Men paret blev fast och dömdes till ganska långt straff i fängelse. Långt senare passerar vår berättare torget i förorten och hör då (vilket inte var meningen att han skulle höra) en äldre dam (som visade sig vara mamma till rånar tjejen långt innan och som suttit i fängelse för rånet)- Den äldre damen (alltså "mamman") säger då till mannen bredvid sig – och kastar menande blickar på vår sagesman – att "han borde mördas !" Det var ju verkligen mycket olycksbådande att utan att ha bett om det få höra sådant när man passerar en vanlig uteplats i Stockholms förorter. Så går tiden ytterligare ett par varv. Vår berättare har blivit så sjuk att han (av andra skäl) tagits in på sjukhus. Efter undersökning rullas han bortåt till sitt nya rum i sjukhus korridoren. Han hinner dock uppfatta att långt borta i korridoren kommer en inte helt obekant kvinna. Och hon anstränger sig för att hinna ikapp honom (som ligger på båren) under transport. Det är den unga rånar tjejen. Han hinner bli inrullad på sjukrummet och han som har rullat sängen har hunnit gå. Han är nu ensam i rummet – och ganska oroad. Nu kommer kvinnan in på rummet. Vad skall hända. I stället för att begå ytterligare brott kramar hon honom liggande på britsen och med stor ånger ber om förlåtelse. Det ger han rätt lätt och blir själv mycket glad att hon har sökt upp honom för att försona sig med vad hon långt innan hade åsamkat honom. Och hans förlåtelse blir en del av upprättandet av inte bara deras relation utan som ett litet men dock viktigt bidrag till försoning i världen.

Olika Ny Gemenskapare berättade – Uno skrev.

BOKTIPS: Boken Medmänsklighet – vägar till en ny gemenskap

Berättar om de ideella rörelsernas arbete tillsammans med människor i utsatthet och för ett samhälle där ingen ställs utanför. Blåslampa eller städgumma?

Eller kanske mest slagkraftig som både och?

Redaktörer är Hans-Erik Lindström, Uno Svedin och Sven Erik Wånell, och medförfattare biskop Eva Brunne, kardinal Anders Arborelius, författaren Ylva Eggehorn, finansborgarrådet i Stockholm Anna König Jerlmyr, f.d. socialborgarrådet Åsa Lindhagen, docent Johan von Essen, f.d. rektorn vid Lunds universitet Per Eriksson, f.d. ambassadören Eva Zetterberg, riksdagsledamoten Karin Rågsjö, författarna Olle Sahlström och Greger Hatt.

Boken är utgiven på Libris förlag, ordinarie pris 213 kr, du kan beställa bara boken för 175 kr + frakt via länk nygemenskap.org/bokbestallning

eller sänd ett mail till elisabeth.svedin@gmail.com

VI MINNS ÅKE KARLSSON

Vi i redaktionen har länge velat få Åkes intressanta livsberättelse nedskrivna för Paradoxen, men Åke var ständigt på språng. Han kom ofta i sista stund till det program han ville lyssna på eller det lussetåg han ville medverka i och skulle strax iväg på nytt uppdrag. Antingen skulle han hjälpa någon att flytta, kånka och bära, skjutsa personer och prylar, städa, hjälpa någon att söka fondbidrag eller gå till något intressant föredrag om holism, hälsosam livsstil och mat, yoga, andliga ting, meditation, jordstrålning, politiska diskussioner, debatter på ABF, osv. Så vi sa därför alltför ofta "Det får bli nästa gång".

Men plötsligt blir det inget mer tillfälle. Och inga fler sms i mobilen med tips om alla intressanta och viktiga aktiviteter och debatter om problem i världen, klimatet, mänskliga rättigheter och problem i Sverige, som han ville informera och dela med sig av, så att man ej skulle missa det. Flera av hans vänner har berättat om att "Vi skulle ju träffas och snacka över en fika", men också de flyttade fram sina möten just då på träffen. Det blir plötsligt så tyst och tomt när hans positiva energi inte finns kvar.

Han hade en mysig lite småbullrig vänlighet och det är svårt att komma på något tillfälle, när han inte visade sig glad, vänligt tillmötesgående och nyfiken och var intresserad av att få veta vad som hänt sedan sist man träffades. Det är just en sådan person som har så stor betydelse för stämningen i en sammansatt gemenskap av mycket olika personligheter och som kommer och går på alla möjliga ställen där folk rör sig. Men det är inte helt lätt att veta om det kanske under den glada ytan fanns ett djupare stråk av kanske en slags halvt osynlig sorgsenhet av ett svårdefinierat slag.

Han var med i otaliga föreningar, diskussionsklubbar, sällskap, kyrkor och Hare Krishna och han såg som sin livs mission att dela med sig och sprida andlighet, medvetenhet och hälsa och motivera andra.

På våra föreningsmöten, planeringshelger osv var Åke alltid sprudlande entusiastisk och kreativ och ville dela med sig om alla idéer om hur Ny Gemenskap kunde utvecklas, alltifrån kompostering, att vi enbart borde servera vegetarisk mat, studiecirkel om hälsosam livsstil, utflyktstips till allt mellan himmel och jord.

Han var flera år med i Gatans röster och älskade konserterna, men tyckte inte att han hade tid och att det var onödigt att vara med på repetitionerna, eftersom han kunde alla sånger. Han har jobbat som taxichaufför och inom vården och var så stolt över den amerikanska veteranbilen han köpte för några år sen, och som självklart hade ett flak för att hjälpa andra att flytta grejor. Åke var verkligen en god kamrat och mycket mån om alla sina vänner. Tack Åke för allt Du givit under många Ny Gemenskapsår. / Uno, Elisabeth och Agneta

EDDIE MINNS ÅKE

Tack vare Ny Gemenskaps kör "Gatans Röster" - som Åke och många av oss andra var med i - och med hjälp av Åke själv kunde vi - hans vänner - vara med på underbara saker. Här kommer ett litet minne från denna tid och som också säger en hel del om denna jättetrevliga kille. Vi var en grupp som Åke bilskjutsade ut från Korskyrkan (där Norrmalms kaffét ligger) - rakt ut till NATUREN. Vi hade kul på resan i bilen där också Per Gordon Lager i fin form satt. I baksätet delade jag plats tätt intill den mycket "väna" konstgruppens ledare Niina från fredags-konst-gruppen på Västberga. Under resans gång blev det ett kort rastuppehåll. Jag klev in i en närliggande matvaruaffär för att handla lite. Tyvärr förlade jag då min välfyllda plånbok där inne. Väl inne i bilen kunde jag inte hitta den och förklarade min olycka för Åke. Jag minns det så väl. Raskt gick han in i affären jag nyss lämnat - och fann på direkten plånboken - som glädjande nog var helt intakt. Ingen hade rört den. Färden fortsatte sedan i lugn och ro. Detta var bara ett av många fina minnen som jag har av den alltid hjälpsamme och roliga Åke. Jag minns också hans stora kapacitet att skickligt imitera folk. Han var nästan ett proffs på detta. Det var verkligen en person som var till stor nytta och glädje för många i sin

omgivning. Tack Åke för allt detta - och mera - för många av Dina vänner /Eddie Grah

VI MINNS FELIX IRIMIANU

Felix kom till Sverige 2010 från Rumänien och gick flera år på Kammis och senare på Västberga. Han blev 50 år

/ Mirjam

VI MINNS JAN ANDERSSON

Jan var barnfödd i Norrköping och han älskade fotboll och hans lag var därför självklart Norrköping. Till hans stora glädje vann Norrköping guld för några år sen. Han jobbade många år vid järnvägen och var arbetskamrat och god vän med Ernst-”Järnvägaren”, en mångårig Ny Gemenskapare som dog för ett antal år sen. De sista åren, innan han tog ut sin förtida pension vid 61 års jobbade han på Skogskyrkogården Jan var gift och de hade en dotter och bodde i Östberga. Hustrun var sjuk och handikappad sina sista år i livet. Jan var mycket glad att hans dotter utbildade sig och sedan bosatte sig i Linköping där hon fick ett

kvalificerat yrke inom skolan. Och han blev också en stolt morfar. Jan besökte dem ofta.

Jan hade ett oerhört smittande skratt, så man blev glad så fort man såg honom. Vi analyserade alltid något samhällsfenomen. Den värme han gav fyller mig med glädje och tacksamhet av att ha fått lära känna en sådan fin person. Sista gången jag träffade honom var 22/12 2018 på Öppna Dörrens julfest på i Kungsholms församlingshus och vi åkte sen tillsammans med buss 3:an till Skanstull.

Jan reste ofta norrut t.ex. till Lappland/Kecknäkajse och hans sista resa gick till Kanarieöarna där han tyvärr fick hjärtinfarkt på vägen hem. Vila i frid min samhällsengagerade vän.

Björn Nyström

VI MINNS SONJA SVENSSON

Vi är många som fått vår lunch hos Ny Gemenskap serverad av Sonja Svensson under årens lopp.

Hon var en glad och bestämd volontär med skinn på näsan och hon hade ett stort rättvisepatos. Hon sa ifrån om någon betedde sig stökigt eller tog för sig för mycket på andras bekostnad. Under flera år var hon invald i föreningens samrådsgrupp där man träffades och samlade ihop synpunkter från föreningen och framförde dem till styrelsen.

Hon var en glad och bestämd person med stort kontaktnät och hade lätt till skratt och delade gärna ut kramar. Somrarna tillbringade hon ofta

tillsammans med en vän i en stuga i Sorunda Under åren deltog hon aktivt och hjälpte till med matlagning och servering inom flera organisationer i Stockholm. Utöver Ny Gemenskap, Stadsmissionen, Frälsningsarmén och under senare år även ”Vid din sida”

Sonja ville inte berätta så mycket om sig själv, hon hade stor integritet. Vi som var med på hennes begravning 19 november på Skogskyrkogården fick höra en del av hennes svårigheter i livet. Hon föddes som tvilling i Småland i en bondefamilj, men fick växa upp hos släktingar i Västergötland. Hon fick tidigt börja arbeta inom restaurangbranschen för att försörja sig. Hon arbetade både som kock, servitris och spritkassörska och fick träffa många kända och okända medmänniskor. En tid i Stockholm var hon även ägare till en tobaksaffär.

Sonja Svensson fick uppleva både sorg och glädje i sitt liv. Sista tiden var hon på ett sjukhem i Stockholm. Då vi tänker på henne minns vi dock mest hennes höga skratt och många kramar.

Anna Malmqvist/Elisabeth Svedin

VI MINNS EVA STENBERG

Eva flyttade mycket under sin uppväxt för hennes pappa var gruvidirektör i Dannemora, Fagersta, Falun mm. Hennes mamma var tandläkare. Hon hade 3 syskon varav en bror dog i Estoniaolyckan. Hon hade mycket tät kontakt med sin dotter Anna. Hon bodde på Gärdet/studentbacken och hon gillade hästar och att måla tavlor.

Ragnhild v Malmborg

Avsändare:
Ny Gemenskap
Västberga Gårdsv. 30
126 30 Hägersten

Adressetikett

Frimärke

NY GEMENSKAP VÄSTBERGA GÅRD

Västberga Gårdsväg 30

T-bana Liljeholmen buss 165 till Drivhjulsvägen
Från Liljeholmen går också buss 145 månd-fred

Måndag kl. 9-15
Tisdag kl. 12-15
Onsdag-Fredag kl. 9-15 } Mån-fred lunch kl. 12-13 för 20 kr

OBS Mån, ons-lörd kl. 9-12 Tvätt av egna kläder, dusch och klädförråd.

Lördag kl. 9-12,30

Söndagar kl. 12-15,30 Söndagslunch kl. 12-14 för 20 kr
Kulturprogram kl. 14-14,45

sensus

Studieförbund stöder våra söndagsprogram och gruppverksamheter på Västberga.

Tillsammans med andra aktörer har Ny Gemenskap:

KAFÉ I GEMENSKAP

Måndag-Fredag kl. 9-12. Kulturprogram kl. 10.30

KORSKYRKAN

Birger Jarlsg. 66
T-bana
Rådmansgatan

**SÖDERHÖJDS-
KYRKAN**

Blecktornsgr. 13
T-bana
Mariatorget

**FRÄLSNINGS-
ARMÉN**

Östermalmsg. 69
T-bana
Stadion

**VÄSTERORTS-
KYRKAN**

Solursgränd 4
T-bana
Vällingby

**JUL OCH PÅSK I GEMENSKAP – LÖRDAGSLUNCH I GEMENSKAP
GATANS RÖSTER, VINTERNATT 2, VÄRME OCH VILA,
NYA RUM, ÄLDRPROJEKTET, M.M.**

Information om aktuella öppettider finns på vår hemsida www.nygemenskap.org
Samt ges fortlöpande i vårt rundbrev, som finns på alla Ny Gemenskaps lokaler.

-Vill du ha rundbrevet med e-post meila till elisabeth.svedin@gmail.com

-Vill du få rundbrevet med post skriv till Elisabeth. (adress på sidan 2)

Besöksadress/Postadress
Ny Gemenskap, Västberga Gård
Västberga Gårdsväg 30
126 30 Hägersten
Tel: 08-22 17 09

E-post: info@nygemenskap.org
Hemsida www.nygemenskap.org
Facebook: Ny Gemenskap och I Gemenskap
Blogg <http://pangnyheter.tumblr.com>
Plusgiro: 90 05 33-1 Swish 9005331